

Медаль
Нельсона
Манделі
вручено
МАУП за високі
досягнення в
розвитку освіти
та внесок у
міжнародну
співпрацю

Федерація патріотичних видань України

Всеукраїнський загальнополітичний освітнянський тижневик
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПЕРСОНАЛ

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

№18-19(117)

3-10 травня 2005 року

Ціна договірною

АНОНС **номера**
ПІСЛЯМОВА

3

Юлія
Тимошенко
очолила уряд

5

За що цькують
журналіста?

РАКУРС

11

Пряма мова і
збочена логіка

СУСПІЛЬСТВО

Яке кіно зніма-
тиме Пінчук?

12

ТЕМА

13

Зовнішній
політиці —
економіч-
ний зміст

КУЛЬТУРА

14

Вечорниці від
Олега Скрипки

Борис Олійник

**ДЕВ'ЯТЕ
ТРАВНЯ
СОРОК
П'ЯТОГО**

Мов обернувши бінокль,
Бачу у зменшенні кратнім:
Он я біжу на урок
Дрібен, як мак, в сорок п'ятім.

Все ще війною жхтять —
Мислі, надії, безсоння.
Навіть лелека на мить
«Мессером» здався
проти сонця.

Сторожко стелиться крок.
Дихає в спину тривога.
Нерви села — мов курок,
Зведений в стані облоги.

Ще не дійшло за гроби,
Що полонений фельдмаршал
Підпис під актом ганьби
Вивів, перо надламавши.

Я ще ж, воєнний, біжу,
І, розпанахавши двері,
Перелітаю межу
Прямо до іншої ери.

Голос далекий зрина,
Як з предковичних урочищ:
— Діти, скінчилась війна.
— Так ось... на першій уроці.

Вже доростають сини.
Я ж через видива сірі
Все ще біжу із війни
І прокидаюсь у мирі.

Тонко, як лезо ножа,
В полі життєвським безмірним
Зблискує гостра межа
Поміж війною і миром.

Грань нетрівка, ніби скрик.
Вітер дихне — і урветься...
Тільки мені вже повік
Не перейти її в серці.

Бігти допоки живе,
Кулю дозати у вирві,
Гільзою впасти в траву, —
Тільки б... проснутись у мирі!

☒ **Вітання**

БЕРЕГТИ ІСТИННІСТЬ ЗАПОВІДАНОЇ БОГОМ ВІРИ

Шановні співвітчиз-
ники, дорогі брати та се-
стри!

Дозвольте щиро та ра-
дісно привітати зі світлим
Христовим Воскресінням,
Православним Великод-

нем, який вже більше як
дві тисячі років святкують
по всій Землі! Щорічно
кілька століть поспіль саме
на Православну Пасху в
єрусалимському Храмі Гро-
ба Господня сходить з неба
благодатний живий вогонь,
чим Сам Бог вказує пост-
ійно на істинність нашої
традиційної Православної
Віри. Такого щорічного
дива не відбувається за
жодних інших свят жодних
інших конфесій і вір. Це
велика честь, радість і
відповідальність — бути
православним християни-
ном і нести кризь віки
істинність заповіданої Жи-
вим Богом віри, щорічно
стверджуючи: Христос Вос-
крес! Воістину Воскрес!

Цього року Христове
Воскресіння наближене ще
до одного великого свята —
60-річчя Перемоги над
німецько-фашистськими за-
гарбниками та їхніми сате-
літами. У цій страшній війні
взяли участь 72 країни, де
було мобілізовано понад 110
млн людей, 62 млн з яких
загибло. Половину всіх
загиблих становлять грома-
дани колишніх радянських
республік. Переважна
більшість з них — східні
слов'яни: білоруси, росіяни,
українці. В Україні немає
родини, яка не знала б
страждань у ті жакливі часи.
Однак наші діди і батьки
перемогли, вони зламали
хребет нацизму та фашиз-
му, а згодом — і спорідне-

ному з ними більшовизму.
Ми живемо нині в неза-
лежній, самостійній, дорогій
Україні і тільки від нас за-
лежить її майбутнє та доля
наступних поколінь.

Будемо твердо стояти у
своїй Вірі і з Божою допо-
могою захистимо свою
Батьківщину від усякого
фашизму-більшовизму, хоч
би в яку національну обо-
лонку він нині вбрався! З
Перемогою!

Георгій ШОКІН
президент МАУП і
МКА,
голова Української
Консервативної партії

«Герої» днів минулих

Зникли підозрювані? Шукайте в Росії

Незважаючи на те, що колишніх можновладців лише запрошують на співбесіду до правоохоронних органів, вони, побоюючись повторити долю голови Донецької облради Бориса Колесникова, воліють за краще перечекати чорні дні у наших північних сусідів

Як уже повідомляв «Персонал Плюс», піонером на цій ниві був колишній голова сумновідомого ДУС Ігор Бакай. До речі, всі прохання українських правоохоронців до своїх російських колег підтвердити чи спростувати інформацію про російське громадянство Бакаєв так і залишилися без відповіді. Тим часом Міністерство внутрішніх справ, згідно з постановою прокуратури Києва, оголосило колишнього керівника Держуправління справами Ігоря Бакаєва в міждержавний розшук. Печерським місцевим судом Києва санкціоновано його затримання і доставку під вартою в Україну, повідомляє управління зв'язків з громадськістю МВС. У зв'язку з цим МВС України направило відповідний запит до Інтерполу. А звинувачують Бакаєва у перевищенні влади або службових повноважень, які спричинили тяжкі наслідки, а також в організації злочинів або керуванні їхньою підготовкою чи скоєнні.

Утім, у Росії шукають не лише Бакаєва. Чудову компанію йому можуть скласти теж «екси» — голова ЦВК Сергій «Підрахуй» Ківалов, міністр внутрішніх справ Микола Білоконь, мер Одеси Руслан Боделан та голова Сумської облдержадміністрації Володимир Шербань. Останнього, до речі, звинувачують ще й в тім, що він змусив цілу низку керівників легкої та переробної промисловості області передати контрольні пакети акцій підприємств певним комерційним структурам. Нині ще одну кримінальну справу порушено за «перешкоджання погрозами та іншим чином вільному здійсненню громадянами виборчого права».

«Володимир Шербань ще перед першим туром виборів президента під час проведення різних організаційних заходів через погрози не раз змушував керівників різного рангу голосувати за одного кандидата — Януковича», — сказано в повідомленні обласної прокуратури. Стосовно ж Руслана Боделана, то і він не став винятком — його підозрюють у все тому ж зловживанні владою або службовим становищем, яке спричинило тяжкі наслідки. Начебто він навмисно в інтересах третіх осіб, у супереч вимогам рішення виконкому Одеської міськради уклав договір з ТОВ «Біла акація» про передачу в тимчасове користування земельних ділянок комунальної власності для встановлення спеціальних конструкцій реклами. Наразі, як повідомила Одеська міська організація Партії Регіонів, нині экс-мер міста лікується в одному з російських військових шпиталів і по прибутті до цієї країни начебто зареєструвався у консульському відділі Посольства України.

Овва!

Бідний, бідний прокурор...

Досить цікаву реакцію у Генпрокурора Святослава Піскуна викликало оприлюднення інформації про бізнес-діяльність його родини. (Однак цей бізнес здійснюється далеко не завжди в руслі закону, на сторожі якого нібито стоїть Піскун. Свого часу «Персонал Плюс» писав про захоплення кількох хлібкомбінатів у різних регіонах України.) Утім, Святослав Михайлович вибрав кращу тактику захисту — напад: в одному з інтерв'ю, образившись на запитання про бізнес його родини, «здав» свого попередника на генпрокурорівській посаді Геннадія Васильєва: «Ну, який? Різний. Чому я повинен про це розповідати? Про годинник, штани, труси? Чомусь ви про це не запитували у попередніх Генпрокурорів. У того ж Геннадія Васильєва. А він півтори роки пропрацював, маючи 70 мільйонів прибутку на місяць. І йому не ставили за провину ті сорок підприємств, які на нього працюють, чи десять шахт у Росії».

Отже, знаючи характер Васильєва, можна очікувати, що незабаром у відповідь на заяву Піскуна ми дізнаємося ще багато чого цікавого про діяльність його родини.

«Мої університети»

Ще один «проФесор»?

Міністр юстиції Роман Зварич заявляє, що має вищу освіту, але визнає, що не має диплому від Колумбійського університету

В телефонному інтерв'ю каналу «Інтер» Зварич заявив: «Я ніколи не казав, що маю юридичну освіту. Я не маю окремого диплому від Колумбійського університету, де закінчив окрему програму навчання. І професором Нью-Йоркського університету я був на засадах викладача, не маючи наукового ступеня професора. Однак, коли був викладачем, за мною зберігався титул «професор», так до мене зверталися і студенти, і чиновники університету — як до професора».

За його словами, він з 1971 по 1976 роки вчився в Манхеттенському коледжі. Який мав рівень університету і був одним з найкращих в Нью-Йорку.

«Там я закінчив відповідну програму, де отримав диплом. Але я його не можу пред'явити, бо, як з'ясувалося, ці документи в Америці були втрачені», — додав міністр юстиції.

«НЕ ЗАВАЖАЙТЕ УРЯДУ ПРАЦЮВАТИ»

ЗАЯВА

Української Консервативної партії
та Всеукраїнського об'єднання «Свобода»

У 1991 році все українське суспільство однозначно висловилося за побудову незалежної Української держави. Та за час, що минув відтоді, саме титульна Українська нація і не реалізувала права на побудову національної держави. Як наслідок — переважна більшість українців належить до трудових низів суспільства, а український середній клас формується за кордоном з мільйонів трудових мігрантів. У середньому та великому бізнесі, у владній верхівці українців зовсім мало. Навіть у Верховній Раді українців менше половини, що є цінним порушенням принципу пропорційного представництва національності у державних органах. Це свідчить про відверто антиукраїнську позицію старої влади.

Команда В. Ющенка йшла на президентські вибори з гаслами захисту інтересів української нації, вирівнювання ситуації з

пропорційним представництвом українства на всіх щаблях влади й бізнесу. Перемога «помаранчевої» революції стала можливою саме завдяки органічному політичному союзу В. Ющенка та Ю. Тимошенка. І перші рішення Кабінету Міністрів подають надію на утвердження інтересів Української держави. Прийнято постанову про десятикратне підвищення виплат породіллям, що має суттєво вплинути на покращення демографічної ситуації в Україні. Держава стала опікуватися сільським господарством, яке перебуває в катастрофічному стані. Підготовлено низку інших життєво важливих указів. Рішучі дії Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко спрямовані на подолання монопольного вселюддя олігархів. Очевидно саме це і стало причиною невинуватих нападів на Прем'єр-міністра з боку навколопрезидентської закуліси з числа неук-

раїнців. Антиукраїнські сили намагаються вбити клин поміж лідерами нації, що може призвести до розколу в суспільстві й зіграти на руку зовнішнім та внутрішнім ворогам.

Українська Консервативна партія та ВО «Свобода» звертається до всіх владних політичних сил надати можливість Уряду працювати плідно й без штучних потрясінь. Нам імпонують рішучі, цілеспрямовані, виважені та політично доцільні дії Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, і ми усіма наявними засобами відстоюватимемо її діяльність заради України. Українська Консервативна партія і ВО «Свобода» заявляють про свою тверду підтримку Кабінету Міністрів на розбудову Української України.

Георгій ЩОКІН,
Голова Української
Консервативної партії

Олег ТЯГНИБОК,
Голова ВО «Свобода»

✓ Скандал

І КОНСУЛИ БЕРУТЬ ХАБАРИ

Ізраїльські правоохоронці затримали консула цієї країни в Газі Елі Ісхаки, якого підозрюють у хабарництві. Зокрема, йому інкримінують видачу за певну суму ізраїльських закордонних паспортів

особам, які за законом не мали права на отримання таких документів. За деякими даними, підозрюваний видав мешканцям Голландії понад 150 паспортів, отримуючи за це десятки тисяч доларів та різно-

манітні послуги. До речі, слідство проти Ісхаки було розпочато близько семи місяців тому, коли у МЗС Ізраїлю заважали появу в країні осіб, які не мали права в'їзду, повідомляють JewishNews.

✓ Повертаючись до надрукованого

ТАБАЧНИК «НАГРА(І)В» НА 10 МІЛЬЙОНІВ?

Схоже, наближається до завершення епопея виділення «приватному гармоністу Кучми» Яну Табачнику 6,5 гектарів землі на Дніпровській набережній у Києві, де, як уже писав «Персонал Плюс», музикант хотів збудувати творчий центр «Честь маю». Однак, окрім «честі Табачника», там планували збудувати тенісні корти, яхт-клуб і решту відповідних до вимог VIP-персон закладів «культури». Коли ж «маестро» сказали «зась», то він побачив у цій

відмові прояв антисемітизму. Утім, недавно прокуратура Подільського району столиці відкинула цю ідею фікс «метра» і порушила кримінальну справу за

фактом незаконної передачі посадовими особами Київського міського портучинського району на вулиці Дніпровська набережна громадській організації «Міжнародний творчий центр Яна Табачника» в оренду на 25 років. За даними правоохоронців, унаслідок такої обурливої міської громади Києва було б заведено збитків на більш як 10 млн гривень. Непоганий гонорар за дружбу з экс-президентом Кучмою для пересічного «лабуха», чи не так?

✓ Фемида

Нардеп Леонід Черновецький, відомий своєю любов'ю до дорогих автомобілів і порожнім моралізаторством, подав позов до МАУП про спростування начебто недостовірної інформації, яку було надруковано в газеті «Персонал Плюс». Коли в суді з'ясувалося, що інформація, надрукована в періодичному виданні МАУП, все ж таки відповідає дійсності, Черновецький змінив позовні вимоги, стверджуючи, що хоча ця інформація і достовірна, але її викладено, мовляв, в образливій формі. По ходу справи Черновецький почергово змінив шістьох своїх представників і адвокатів, які виявилися неспроможними протистояти якісній, чіткій, послідовній і аргументованій позиції представника МАУП.

Рішенням Головісського районного суду Києва від 14 квітня 2005 року Черновецькому Леоніду Михайловичу відмовлено в задоволенні позову до Міжрегіональної Академії управління персоналом.

Нагадуємо читачам, яку саме інформацію намагався спростувати нардеп: «...олігархи, за словниками іншомовних слів, є представниками невеликої групи експлуататорів, яка

НАРДЕП ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ ПРОГРАВ ЧЕРГОВУ СУДОВУ СПРАВУ

здійснює політичне та економічне панування і називається тому олігархією (тобто владою небагатих багатіїв). Тому хоч би до якої політичної сили зараховував себе перед виборцями той чи інший олігарх, його експлуаторська сутність стосовно співвітчизників від цього не змінюється. До цієї не дуже поважної в кожному народі категорії осіб аналітики зараховують таких членів «Нашої України»: П. Порошенка, С. Червоненка, Л. Черновецького, Д. Жванію та деяких інших дрібниш... Це одним відомим олігархом, який нещодавно приєднався до «Нашої України», є Л. Черновецький — нардеп, почесний президент Правекс-банку (входить у десятку найбільших комерційних банків України). Черновецький, як і його «однопартиєць» Порошенко і Червоненко, весь час блукав коридорами влади: три роки був позаштатним

радником Кучми, членом Вищої економічної ради при тому ж Кучмі, потім створив якусь чужеродну партію «За красиву Ук-

раїну», згодом ще одну і врешті очолив Християнську ліберальну партію. Як повідомляли ЗМІ, до

входження Черновецького у фракцію «Наша Україна» доклав руку Порошенко. Але, незважаючи на це, Черновецький самовисунувся (який вдалий термін!) на президента всієї України, а не тільки «нашої». Черновецький, який видає себе за «великого мораліста», відомий тим, що вів сутяжну судову боротьбу з мером Києва О. Омельченком, що, на думку інтернет-видання «Рух-Прес», є сутю політичним замовленням Суркіса — Медведчука та Кучми (згадаймо, як нахабно вели брудну виборчу кампанію Суркіса за те, щоб нарешті вмотитися йому в крісло мера української столиці). Можливо, саме за неспроможності виконати це замовлення Суркіс, за знанням самого Черно-

вецького в прес-клубі агентства УНІАН, «з-за плечей депутатів з СДПУ (О) вдарив мене двічі по обличчю», а потім «втік з парламенту». Така вона культура парламентських стосунків серед єврейських нардепів (до речі, і єврей Червоненко не раз помічений в організації парламентських бійок, як і його колега та одноплеменник Бродський). За свою політичну кар'єру Черновецький перебував у лавах провідної фракції НДП і не менш провідної групи «Регіони України, що вочевидь, надало Правекс-банку можливість обслуговувати цілу низку державних установ і підприємств, чия керівництво було причетним або до держбюджету, або до діяльності парламенту. Відомі і любов Черновецького, цього «вболівальника» за долі безпритульних і бідних, до суперрозкішних авто, якими він полюбає керувати сам. Так, сидючи за кермом

мерседеса, як повідомляло інтернет-видання «Обком», Черновецький 2 листопада 2003 р. на смерть збив 20-річного хлопця з Полтавської області, але його дові не покрано. За повідомленням того-таки інтернет-видання, 15 квітня 2003 р. мерседес-600, який належить концерну «Правекс», теж на смерть забив на дорозі 11-річного хлопчика, а потім зник з місця злочину. Кажуть, у цьому «мерседесі» іхала дружина Черновецького — Аліна Айвазова. Однак і ця справа в міліції «зам'яли», посилаючись на тиск «дуже впливових людей, які можуть помститися». А. Айвазова (віце-президента Правекс-банку) пов'язують також з могутньою сектантською структурою, яка називається «Божє посольство» і яку вважають аналогічною до сумнозвісного «Білого братства», оскільки та використовує у своїй діяльності, за твердженням інтернет-видань, принципи зомбування прихожан, що, звісно, відображається на розмірах їхніх грошових внесків (до речі, ці внески переаховують тому ж таки Правекс-банку).

✓ Доречі

Ще одним відомим олігархом, який нещодавно приєднався до «Нашої України», є Л. Черновецький — нардеп, почесний президент «Правекс-банку» (входить у десятку найбільших комерційних банків України). Черновецький, як і його «однопартиєць» Порошенко і Червоненко, весь час блукав коридорами влади: три роки був позаштатним радником Кучми, членом Вищої економічної ради при тому ж Кучмі, потім створив якусь чужеродну партію «За красиву Україну», згодом

АМОРАЛЬНІ СПРАВИ «ВЕЛИКОГО МОРАЛІСТА»

ще одну і врешті очолив Християнсько-ліберальну партію. Як повідомляли ЗМІ, до входження Черновецького у фракцію «Наша Україна» доклав руку Порошенко. Однак, незважаючи на це, Черновецький самовисунувся (який вдалий термін!) на президента всієї України, а не тільки «нашої». Черновецький,

який видає себе за «великого мораліста», відомий тим, що вів сутяжну судову боротьбу з мером Києва О. Омельченком, що, на думку інтернет-видання «Рух-Прес», є сутю політичним замовленням Суркіса — Медведчука та Кучми (згадаймо, як нахабно вели брудну виборчу кампанію Суркіса за те,

щоб нарешті вмотитися йому в крісло мера української столиці). Можливо, саме за неспроможності виконати це замовлення Суркіс, за знанням самого Черновецького в прес-клубі агентства УНІАН, «з-за плечей депутатів з СДПУ(О) вдарив мене по обличчю», а потім «втік з парламенту». Така вона

культура парламентських стосунків серед єврейських нардепів (до речі, і єврей Червоненко не однократно помічений в організації парламентських бійок, як і його колега та соплеменник Бродський).

За свою політичну кар'єру Черновецький перебував у лавах провідної фракції НДП та не менш провідної групи «Регіони України, що вочевидь, надало «Правекс-банку» можливість обслуговувати цілу низку державних установ та підприємств, чия

керівництво було причетним або до держбюджету, або до діяльності парламенту.

Із книжки Георгія Щокіна «За кого ж голосувати? Спроба відвертої відповіді».

Погляд

Українська національна революція, яка відбувалася під патріотичними гаслами і яка отримала назву Помаранчевої, скинула кучмівсько-чужинський режим, за якого правила Медведчук, Пінчук, Суркіс, Табачник, Кушнарів, Янукович, Ахметов та інші неукраїнці. Переважно кучмівська влада була владою єврейських олігархів. Українці вийшли на свої майдани і вулиці, щоб скинути це чужинське засилля і обрати собі національних провідників — Віктора Ющенка та Юлію Тимошенко. Саме їх і саме в такій послідовності.

Юлія Тимошенко загальною виправдовує народні сподівання, про що, зокрема, свідчить і недавнє увалення державний бюджет. Особливо в частині дуже суттєвої матеріальної допомоги українським матерям, що безумовно сприятиме різкому зростанню народжуваності українців. У той час, коли сіоноамериканські ідеологи «нового світового порядку» прогнозують для України всього 15 млн населення до 2050 року, український уряд приймає доленосне для титульної нації рішення про збільшення народжуваності. Це вкрай важливо, оскільки етнічні українці на початку минулого століття налічували близько 80 млн чоловік, а нині — майже вдвічі менше. Тому необхідно зробити все, щоб у найближчому майбутньому не лише повернути втрачену за час війни та голодоморів-геноцидів кількість українського населення, а й значно його збільшити. Необхідно пам'ятати: що більший етнос, то більший його вплив у геополітиці. Роботу нинішнього уряду, таким чином, можна вважати проукраїнською, єдино правильною, яку надалі треба лише підсилювати.

Президентське оточення

Що ж відбувається в іншому центрі виконавчої влади — президентському? Там, очевидно, для протидії Уряду, створено дві потужні структури — Держсекретаріат і Раді з національної безпеки й оборони. Ці структури нічого не вирішують, не відповідають за стан справ у країні і взагалі не зовсім легітимні. Іншими словами, дублюють конституційні органи виконавчої влади, тобто об'єктивно заважають їм працювати на повну силу. Держсекретаріат очолює **О.Зінченко**, РНБО — фактично **П.Порошенко**, які мають своїх прибічників і в уряді, що, звісно, теж не покращує роботу останнього. Розглянемо коротенько цю команду, яка після Помаранчевої революції стала найближчим оточенням Народного Президента.

Петро Порошенко — кум Віктора Андрійовича, класичний олігарх, власник понад 50 підприємств, який за свою коротку кар'єру встиг побувати і в одіозній СДПУ(О), і в союзі з «Партією регіонів», і в «Нашій Україні». Нині він, за визначенням голови СБУ О.Турчинова, займається доносом та інтригами на посту секретаря РНБО. Ці інтриги, судячи з публічного визнання самого В.Ющенка, спрямовані якраз проти нинішнього про-

українського глави уряду — Ю.Тимошенко.

Олександр Зінченко — колишній секретар московського ЦК ВЛКСМ, один з керівників «партії єврейської влади» СДПУ(О), також дуже небіда людина, яка накопичувала свої статки разом з такими огидними для українства ділками, як Медведчук і Суркіс. До речі, Зінченко і досі не показався перед українським народом за свою діяльність у цій антиукраїнській партії, яку В.Ющенко та Ю.Тимошенко називали навіть у пердвибірні часи профаші-

працювати міністром юстиції України. Відомий недавнім «нафтовим» скандалом, де замішана його дружина і який був спрямований проти всього (!) українського уряду на чолі з Юлією Тимошенко. Зварич запевняє, що його не цікавлять нафтові оборудки, а його дружина — лише найманий працівник у нафтових олігархів. Однак дуже швидко довелося, що дружина є власником немалої частки акцій, тобто вона сама — олігарх.

Олег Рибачук — віцепрем'єр з євроінтеграції (дотепні українці тлума-

річного кучмівського радника з питань приватизації, де якраз і відбувалися найбільші пограбування українського народу. Мають рацію психологи, які кажуть: якщо хочеш пізнати людину — вивчай її найближче оточення.

Усе викладене вказує на можливу узурпацію юдо-ліберальною верхівкою народної влади, яку виборили мільйони українців під час холодних тижнів Помаранчевої революції. Тому і треба протиставити цій владній, не українській політичній силі по-справжньому народну, національно-свідому пол-

ної України, де українці становлять близько 80% населення, веде до **етнократії**, побудованої на демократичних засадах;

4). Визначальні — **національні інтереси**, де найголовнішим є цілісність державна незалежність, що заперечує саму можливість будь-якого приєднання України до будь-яких міждержавних політичних угруповань з наддержавними органами управління; тобто основою зовнішньої політики повинен бути природний **етноцентризм**;

5). главою держави, Уряду та Верховним Голо-

свою національність, звичай, тільки представники однієї нації, але демократія — це першодусім воля і прагнення більшості, а не мізерної меншості.

Не можна миритися і з тим, що нас знову хочуть затягти до структури з **наддержавними органами управління**, оскільки ми знаємо, чим це завершується — трьома геноцидами-голодоморами українства під час єврейсько-більшовицької влади. Не потрібен нам і прискорений вступ до НАТО, де наших воєнів посилатимуть гинуть за чужинські інтереси, як це відбувається нині в Іраку. Понад 85% українського населення проти вступу до цього злочинного військового альянсу і волю народу треба поважати та беззаперечно її виконувати.

Як розпізнати українську владу?

Українська влада — це переважно **влада українців**, які працюють задля українства і всіх складників українського народу. Ті, своєю чергою, визнають і підтримують духовні цінності, мову та культурні надбання **титульної української нації**. Як дитина, що нарешті прийшла українська влада? Це не важко, оскільки справжня українська влада відразу оголосить нечиними всі махінації, в результаті яких відбулася протизаконна приватизація народного майна, а винних притягне до кримінальної відповідальності;

6). відродження традицій **українського козацтва** — наріжний камінь відродження всього українства, його Зборних Сил та сил національної самооборони;

7). пріоритетним напрямом етносоціального розвитку українського суспільства є вітчизняна **культура, наука, освіта**, завдяки яким підтримуються, впроваджуються та розвиваються традиційні для українства духовні цінності;

8). усі підприємства та інші об'єкти народного господарства, приватизовані за порушенням чинного законодавства, мають бути повернутими в **народну власність**;

9). земля, надра та інші природні багатства України — **власність титульної державотворчої нації**, яку не можна передати в іншу власність. Наразі визнання християнської доктрини як світоглядної основи українського консерватизму не означає заперечення традиційних **давньоукраїнських вірувань**, оскільки християнство було, скоріш за все, логічним подовженням прадавніх індоєвропейських уявлень, коріння яких сягають всесвітньо відомої Трипільської цивілізації. Ісус Христос ніколи не був євреєм — він, як відомо, вийшов з переважно індоєвропейської Галілеї, а єдиним євреєм з Його 12 апостолів був Юда, який і зрадив Спасителя.

Україн важливим є і питання офіційного визнання **національної належності** громадян України, оскільки справжніми і єдиними господарями та власниками української землі, її надр, інших природних багатств є етнічні українці. Якщо через кілька років не можна буде довести свою належність до титульної нації, то і свої законні права на природні ресурси також. Сьогодні не хочуть мати запис у паспорті про

про названі заходи, одразу зрозуміємо, одразу **українська влада**. А доки цього немає, **національно-визвольна боротьба** українства за свої природні, конституційні права повинна лише поширюватися. Першим етапом такої боротьби стануть **парламентські вибори 2006 року**, в результаті яких Верховна Рада України має стати по-справжньому українським парламентом, куди вже ніколи не потрапить жодна антиукраїнська партія на кшталт СДПУ(О), а незабаром і інші гілки влади стануть українськими. Недарма ж багато років співаємо ми свій Державний Гімн: «Запануєм і ми, браття, у своїй стороні»!

Георгій ШОКІН, голова Української Консервативної партії

УКРАЇНЬСЬКА ВЛАДА, В ЧИЙ ТИ РУКАХ?

стською. Нині він керує Державним секретаріатом України, а по суті — одним з найважливіших напрямків державної політики — її кадровим складником. Напевне, саме тому і з'являються в державному апараті такі одіозні постаті, як Г.Москаль — нинішній заступник міністра внутрішніх справ.

Роман Безсмертний — віцепрем'єр з питань адміністративної реформи, затятий і агресивний кучмист, особистий представник Кучми у Верховній Раді. Відомий своїм публічним наклепництвом та негідною поведінкою поведінкою стосовно Юлії Тимошенко. Нині мало що відомо про хід реформи, але всі українці бачили в теленовінах, як цей заступник Глави Українського Уряду по-лакейськи згинув перед директором американсько-єврейського музею голокосту під час укладання з ним угоди. До чого тут адміністративно-територіальна реформа в Україні, знає, мабуть, тільки Безсмертний та отой директор.

Євген Червоненко — заступник відомого кримінального злочинця не з одним діагнозом клінічної шизофренії В.Рабиновича, якого єврейський публіцист Е.Ходос називає відвертим юдо-нацистом. Нині олігарх Червоненко, нагороджений Кучмою аж трьома орденами «За заслуги» (навіть його бос Рабинович «заслужив» тільки один), перетворює Міністерство транспорту і зв'язку України на своєрідну синагогу, з якої лунують поздоровлення християн-українців з юдейськими святами.

Давид Жванія — грузин (чи, скорше, грузинський єврей), який встиг побувати громадянином Грузії, Австрії, Словенії, Кіпру і, нарешті, України, де теж сумлінно працював олігархом, а нині — міністром з надзвичайних ситуацій. Саме з ним пов'язують відомий інцидент з отруєння Ющенка, тому, мабуть, було б правильно перейменувати очолюване Жванією міністерство на надзвичайних ситуацій в Україні.

Роман Зварич — американець українського (хоча говорять, що єврейського) походження, недоречний філософ, якийсь чомусь вирішив, що може

чати останнє як *єврейської інтеграції*, оскільки в європейських країнах провідні посади часто обіймають не автохтони, а саме євреї, виховані в банківській сфері (також переважно не української), який давно товаришує з кучмівським зятєм Пінчуком — євреєм з дуже певною антиукраїнською репутацією.

Отаке нині найближче оточення Віктора Андрійовича (до речі, в нафтовому скандалі він підтримував саме Зварича, а не Уряд), яке дуже важко заімпортувати в українському патріотизмі. Саме це оточення і створило партію юдо-ліберального спрямування «Народний Союз «Наша Україна», яку на правах почесного голови очолив Народний Президент. До цього можна додати і несподівані призначення радниками Президента України російського єврея Б.Немцова, який не потрапив навіть до Держдуми своєї держави, та українського (чи ізраїльського) єврея Пасхавера — багато-

ітнучу волю, яка може бути уособленою тільки в право-консервативному блоці.

Що таке право-консервативний блок?

Право-консервативний політичний блок — це об'єднання патріотично налаштованих, національно свідомих українських партій, які притримуються наступних орієнтирів:

1). світоглядною концепцією є традиційна для України **християнська доктрина**, заснована на Нагорній проповіді Ісуса Христа;

2). найвідповідніший ідеологічний тип з усіх існуючих — **ідеологія українського консерватизму**, побудована на національній ідеї;

3). **демократія** — така побудова суспільства, яка визначається волею і прагненням **більшості** з урахуванням інтересів **меншості**, що в умовах сучас-

ХТО І ЧОМУ ПІДСТАВЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТА ЮЩЕНКА?

Останнє за часом соціологічне опитування, проведене фондом «Демократичні ініціативи», дало результат, на яке було за всі роки Незалежності: Президента і Прем'єра підтримує понад половина населення. Факт, який не може не порадувати націонал-демократичне середовище, на яке опиралися нинішні чільники держави. Однак конкретні цифри так само не можуть не насторожувати: перша особа держави має другий результат: Юлія Тимошенко набрала 54,2% симпатиків, а Віктор Ющенко — рівно 54, 0,2 відсотка — мізер, але він свідчить про тенденцію, яка намітилася: якщо і далі так буде, Віктор Ющенко втрачатиме популярність.

Це припущення підтверджено аналогічним опитуванням, проведеним одним з інтернет-видань — «Українською правдою». На запитання до читачів, кому б вони, якби могли, дали премію за найкращу роботу протягом перших місяців нової влади, прізвище Прем'єра назвала 43% тих, які відгукнулися, а Президента — лише 16 відсотків. Важливо, що між ними друге місце з результатом 17% зайняли ті, які відповіли: нікому. Назріває певне розчарування серед прихильників Віктора Ющенка наслідками революції, на яку покладали більші надії, ніж отримали.

Колишньої влади, яка вже оготується після поразки на виборах, і яка, назвавши себе новою опозицією, стала гуртуватися та пресингувати Ющенка в найменших промахах, у розрахунок не беремо. На те вона й опозиція, щоб влада не дримала. Навіть несамолюбивий піар-лемент про нібито політичні переслідування, що його зняли у Верховній Раді через взяття під варту голови Донецької обласної ради Бориса Колесникова як підозрюваного в кримінальному злочині, більшість правильно зрозуміла. Є давня істина: хо-

чеш дізнатися про причину того чи іншого дійства, знайди відповіді на запитання, кому це вигідно. Адже не важко здогадатися, що суть не стільки в самому Колесникові, скільки в тому, хто буде наступним, якщо потягти за цю ниточку. Тим більше, що міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, виступаючи перед депутатами, прозоро натякнув: Колесникова підозрюється в суто кримінальному злочині, йому інкримінується здирництво, і до відповідальності будуть притягнені й інші досить відомі люди, пов'язані з цими злочинами, які, безумовно, зацікавляють депутатів ще більше.

У країні виконується передвиборна обіцянка Ющенка, що бандити сидітимуть у тюрмах. Тому опозиціонерам нічого не залишається, як компрометувати нову владу з прицілом на реванш на наступних парламентських виборах і водночас рятувати самих себе. Ці дії не тільки не можуть зашкодити авторитетові Президента, а навпаки — зміцнюють його. Тенденцію зниження довіри в українському загалу до нової влади треба шукати передусім серед своїх. Із цього середовища маємо численні дібрні, як на перший погляд, промахи, які, нагромаджуючись, можуть з часом набратися негативної критичної маси.

Що ж це за промахи? Тут варто назвати цілком конкретні факти — і з внутрішньої, і з зовнішньої політики.

Найперший факт — кадровий шарварок. Не завжди на відповідальні пости у виконавчій владі призначають відповідальних і чесних людей. Бо у призначенні керуються не професійними, не державними, не національними критеріями, а корпоративними, квітними, власними або й узагалі хтось-якими інтересами найближчого оточення Президента. Тому до керівництва районами, а то й областя-

ми приходять навіть ті, хто під час президентських перегонів підтримував провладного кандидата. Звідси — численні протести-пикети проти ново-призначень під помаранчево-революційними прапорами. Саме під тиском низів змушені були подати у відставку перший заступник глави Секретаріату Президента Кривиня та голова Хмельницької області Олійник, які посиділи у нових кірсах, як кажуть у народі, без року тижня. На цьому ж ґрунті відбуваються тертя у Харківській, Полтавській, Запорізькій, Сумській областях. А як зрозуміти призначення заступником голови Донецької облдержадміністрації Юрія Хвирива, який обіймав цю саму посаду за правління Віктора Януковича Донецькою ОДА.

Другий факт. Згідно з українським законодавством, депутати Верховної Ради не можуть одночасно зі своїм депутатством обіймати пости у виконавчій владі — треба обирати одне з двох. Минуло кілька місяців, але ще близько 30 новопризначених високопосадовців не склали своїх депутатських повноважень. Постає цілком природне запитання: чому нова влада з перших кроків порушує закони? Чи додає таке становище авторитету новій владі? Чи не кидатиме тіні на Президента?

Третій факт. Під час президентських перегонів і сам опозиційний кандидат, і його прихильники критикували тодішній режим за його непрозорість, закритість від народу, за видання президентських указів під грифами «Не для друку», «Опублікуванню не підлягає». Прийшовши до влади, переможці, на жаль, використовують ті самі методи, які ще недавно піддавали жорсткій критиці. Тепер закриті укази підписуються ім'ям Ющенка, а не Кучми. Таких указів нинішні критики нараховують понад 30. Використання грифу «Опублікуванню не підлягає» є пору-

шенням статті 34 Конституції України. Обмеження доступу до інформації може допускатися, згідно з законом, тільки «в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, отриманої конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя».

Про що всі ці укази, невідомо, але про один з них уже дізналися (сайт http://jn.com.ua/events/rabinovich_902.html). Тоді навіщо засекречувати нагородження лідера Всеукраїнського Єврейського Конгресу та Об'єднаної Єврейської общини України Рабіновича ордену «За заслуги»? Хіба це загрожує національній безпеці, навіть незважаючи на одностайні постані нагородженого, якому ще за часів Кучми Служба безпеки робила спробу заборонити в'їзд в Україну?

Четвертий факт. Спікер парламенту Володимир Литвин, не приховуючи роздратування, заявив, що в нього є докази стеснення за ним та прослуховування його телефонів. Цього самого дня на сесії було озвучено інформацію про обшук у кабінеті одного з депутатів, коли той був відсутній. І це за нової влади! Хто і навіщо це робить? Та хоч

би хто це був, хоч би які були причини цього ганебного факту, все це рихошетом б'є по Президенту.

П'ятий факт. Попри триумфальну поїздку нашого Президента до США, попри дружню риторику Буша, попри овації і вставання під час виступу Ющенка на спільному засіданні конгресу і сенату США, на жаль, до конкретних рішень і угод справа не дійшла. Уважні спостерігачі всієї американської бутафорії пояснюють тим, що український Президент говорив те, що хотіли почути від нього американський президент, сенатори та конгресмени. Президент України виступив у ролі прохача: казав проправку Джексона-Венніка стосовно України, надайте українській економіці ринкового статусу до осені 2005 року, підтримайте Україну у її вступі до Світової організації торгівлі й так інше. Усе правильно, але чому не на рівних пропонувати це саме, а брати на себе роль бідного родича? Що ж дивуватися, що у відповідь — олески, а не конкретика. Прагматичні США зволікають з вирішенням цих питань доти, доки треба буде утримувати Україну в залежності. Що ж до бідного родича, то тут продемонстровано широту української натури: нудна Україна вирішила надати американцям безвізовий режим, себто без оплати віз, а багаті США навзаєм не відмовилися від стягнення плати за свої візи для українців — чи не парадокс? Та й нічого дивуватися, що українська делегація мовчки проковтнула приниження Буша, який прирівняв Україну в сенсі демократичних перетворень до Іраку та Афганістану.

Однак ідеться зараз не про це, а про міжнародний скандал через підписання Ющенком і Бушем спільної заяви про зміцнення демократії в Україні та підтримку просування свободи в Іраку, Білорусі і на Кубі. Невже радники-дорадники нашого Президента не помітили прихованої міни в цій заяві — втручання у внутрішні справи інших держав. До того ж Білорусь — наша сусідка, а Куба традиційно дружить з Україною, приймає і лікує наших дітей. Як наслідок — різкі заяви Білорусі й

Куби, до того ж офіційна делегація Куби, яка в цей час перебувала в Україні, перервала свій візит.

Фактшостий. У пресі з'явилося повідомлення, що в надрах Секретаріату Президента народився проект указу «Про захист прав громадян на використання російської мови та мов інших національностей України». Його надіслали Кабінетові Міністрів, а звідти — низці міністерств на узгодження. Перед цим секретар Ради національної безпеки й оборони України Петро Порошенко пообіцяв «зупинити процес закриття російських шкіл в Україні» (!?), відновити у ВНЗ групи з російською мовою навчання, а також створити телевізійний канал і радіостанцію для російськомовного населення України. Судячи з того, що Віктор Ющенко нічого переконливого з цього приводу не зміг сказати журналістам на прес-конференції, можна зробити висновок, що в новій владі стали помітними українофобські тенденції.

Годі й говорити, що планований крок дуже схилює українців — представників титульної нації, яку буде зведено до рангу нацименшини. Це не лише порушення Конституції, моралі та здорового глузду, а й велика загроза існуванню української мови, а отже, існуванню самої української нації. Якщо Ющенко умовлять підписати цей указ як крок до зняття мовних колізій між східно-піднісними та центрально-західними регіонами, то в результаті отримаємо зовсім протилежне: це більш розкол і дроблення всієї країни. Це питання національної безпеки та української перспективи. Підписавши такий указ, Ющенко підписав собі власну ганьбу на все життя в очі українського народу, який обрав його Президентом усієї України.

Я не називаю прізвищ — Президентів легше визначитися, хто його підставляє, якщо він підслухується до висловлених резонів. Однак те, що такі промахи і проколи в роботі не на користь України, українській справі, українському народові та й українському Президентові, не викликає жодного сумніву.

Словом, є над чим замислитися. І не тільки за замислитися...

Віталій КАРПЕНКО

✓ **Овва!**

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД ПІДБИВ КОШТОРИС ГОЛОКОСТУ

Міністерство фінансів Ізраїлю оприлюднило уточнений кошторис фінансових втрат євреїв за часів Голокосту. На думку цього відомства, він становить 330 млрд доларів.

До цієї гігантської суми зараховано:

Втрачена власність — 125 млрд.

Втрачений прибуток (!) — 104 — 155 млрд.

Невиплачена винагорода за підневільну працю (гето, концтабори) — 11 — 55 млрд.

Попередній «кошторис Голокосту» становив «лише» 240 млрд доларів. Проте до нього, як стверджують ізраїльські фінансисти, не включили показник втраченого прибутку і невиплаченої винагороди.

Цей фінансовий документ не є, як могло б здаватися, лише посібником для сучасних істориків. На його підставі ізраїльський уряд висуває фінансові претензії до тих країн, на території яких відбувалися акти винищення євреїв. Так, зокрема, Польща, яка й сама добряче натерпілася від фашистської окупації, вже отримала з Єрусалима рахунок на 100 млрд доларів.

Не маємо сумнівів, що аналогічний позов готують і для України. Якою може бути гіпотетична сума? Давайте порахуємо. Виходячи з офіційної версії уряду Ізраїлю про шість мільйонів жертв Голокосту, єрусалимські фінансисти оцінили життя кожно-

го вбитого гітлерівцями єврея в 55 тисяч доларів. Далі — згідно з даними офіційної радянської історії, за роки гітлерівської окупації було знищено 2,5 млн євреїв-громадян СРСР. Цю цифру сіюністи не спростовують. Щонайменше половину її становили українські євреї.

Запитаєте: який статус нинішня незалежна Українська держава має до подій на території УРСР, яка в той час навіть формально не була суб'єктом міжнародного права? Зачекайте із запитаннями, бо це ще не все.

Справа в тому, що міжнародний юдо-нацизм намірився обкласти кожного українця подвійною

контрибуцією. «Компенсація» згідно з «кошторисом Голокосту» — квіточка порівняно з так званою реституцією **єврейської української власності в Україні**. Що це таке? Загляніть на сайт Асоціації Єврейських Організацій і общин України — <http://vaadua.org>. Там на сторінці «Об'єкти общинної власності» ви знайдете довідничий, майже на півтори тисячі назв, перелік лише нерухомості. 3-поміж них 57 споруд, включно з чималенькими земельними ділянками, в самому Києві. І все це, як вимагають юдо-нацисти, потрібно повернути або відшкодувати фінансово їхній нинішній агентурі в Україні.

Як відомо, Ізраїль оголосив себе правонаступником і офіційним представником усіх євреїв світу. Ну що ж, у такому разі незалежна Україна може спокійно висувати Ізраїлю зустрічний позов: про повну компенсацію всього майна, втраченого українцями та іншими етносами, які населяють зараз нашу державу, в результаті революції 1905-го та 1917-го років, громадянської війни, Голодомору, більшовицького терору. До цього можна додати і збитки, заподіяні гітлерівцями, оскільки, як свідчать сучасні російські історики, Адольф Гітлер прийшов до влади у 33-му році виключно завдяки потужній фінансовій і політичній

підтримці більшовицьких фюрерів РСР. А крім втраченої нерухомості, майна, заощаджень тощо — обов'язково внести до загальної суми позову і компенсацію за втрачений прибуток, і за недоплачену протягом десятиліть юдо-більшовицького режиму зарплату за підневільний труд. Список фінансових претензій можна розширити. Скажімо, як щодо компенсації родичам і нащадкам тих радянських солдатів, громадян усіх колишніх республік СРСР, які поклали своє життя, аби гітлерівська Німеччина не встигла остаточно вирішити «єврейську проблему»?

Ось коли справжній український патріот вкладає свій список вимог від імені «мертвих, і живих, і ненароджених» земляків наших — то у когось назавжди відпаде бажання робити шефств на чужому горі.

КНИЖКОВИЙ МАГАЗИН

www.biblion.com.ua

Книжковий магазин

Бібліон

Книга поштою • Книга поштою • Книга поштою • Книга поштою

Шановні читачі!

Книжковий магазин «Бібліон» пропонує Вашій увазі каталог книг «Книга поштою». За допомогою каталогу Ви зможете замовити та придбати книги видавництва МАУП.

У каталозі представлено книги за видами: **Книжковий магазин «Бібліон» пропонує Вашій увазі каталог книг «Книга поштою». За допомогою каталогу Ви зможете замовити та придбати книги видавництва МАУП.**

У каталозі представлено книги за видами: **Книжковий магазин «Бібліон» пропонує Вашій увазі каталог книг «Книга поштою». За допомогою каталогу Ви зможете замовити та придбати книги видавництва МАУП.**

Шевченко Т. Г. **Кобзар**: [Вибір. поетичні твори]. — К.: МАУП, 2005. — 472 с.

До скороченого видання «Кобзаря» включено ліричні поезії та поеми, що стали класичними у творчій спадщині геніального українського поета Т. Г. Шевченка.

Каныгин Юрий. **Сатанизм в XX веке**: Ист.-публицист. исслед. — 2004. — 536 с.

В книге представлен новый взгляд на проблему сатанизма.

Мы привыкли связывать дьявола и его вредоносные действия с тайными сектами, колдовством, вызыванием духа. Эти формы сатанизма существовали во все времена. Но в XX веке человечество столкнулось со злом в невиданных масштабах. Социалистические и фашистские режимы отбросили основы цивилизации. Бездуховность, братоубийственные распри, голодоморы, холокост, тотальный беспредел с расправами над безвинными людьми стали государственной политикой. Деяния Ленина, Сталина, Гитлера заставляют изменить взгляд на природу человека.

Кто способен видеть духовным взором, тот за событиями недавней истории СССР и ряда других стран видит ужасный лик сатаны и слышит его злорадно-торжествующий хохот.

Для широкого круга читателей. **Цена 25 грн.**

історія та політика

Щекин Георгий. **Конец времен: пророчества и комментарии**. — 2004. — 152 с.

В предлагаемом издании сделана попытка (на основе разл. св. текстов, пророчеств и преданий) ответить на многие вечные вопросы о времени ожидаемого прихода Иисуса Христа, о местоположении и основных личностях «антихристового царства», о грядущих катаклизмах и судьбах известных современных государств, о «числе зверя» и борьбе с ним, а также о «конце мира» и новом «золотом веке» для истинных христиан.

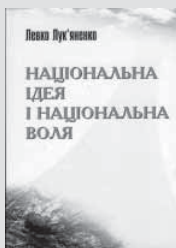
Для широкого круга читателей. **Цена 9 грн.**

Лук'яненко Левко. **Национальна ідея націоналізму**. — К.: МАУП, 2003. — 296 с. — Бібліогр.: с. 289-290.

У просвітницько-публицистичній праці автор розглядає наріжне питання ідеології української держави, дає оцінку державотворчого процесу в Україні, його окремих складових — економічних, політичних, соціальних, моральних.

Головною темою є проблема національної ідеї, референсу — заклик до єдності народу через відродження мови, традицій, культури, національної гордості, любові до України.

«Персонал» против сионизма: Статьи. — 2002. — 136 с.

В очередном выпуске «Библиотеки журнала «Персонал»» опубликованы статьи, авторы которых — известные ученые, писатели, журналисты — разносторонне исследуют проблемы, связанные с идеологией сионизма и агрессивной политикой Израиля, разоблачают вмешательство международных сионистских организаций во внутренние дела Украины.

Цена 5,50 грн.

Шестопал Матвій. **Євреї на Україні**. — 2002. — 240 с.

У пропонованій книжці автор розповідає про звичай і традиції євреїв та сучасності, на широкому фактичному матеріалі розглядає, зокрема, історичні пласти співжиття євреїв та українців, розмірковує над першопричинами так званого антисемітизму, подає свій погляд на сучасні як різновид расизму, спростовує міф про бачення зоологічну ненависть до євреїв, якої в українського народу не було й немає сьогодні.

Цена 8 грн.

Володський І. **Витоки зла** (Таємниця комунізму). — 2003. — 64 с.

У пропонованій книжці, розділ якої опубліковано в окремих номерах журналу «Персонал», 2003 р., трохи відкрито завіса над таємницею комунізму — історією зародження комуністичних ідей. Досліджуються подробиці життя Маркса, Енгельса і Леніна, діяльність яких трагічно вплинула на розстановку політичних сил в Європі та світі.

Для широкого загалу. **Цена 5 грн.**

Лук'яненко, Левко. Злочинна суть КПРС — КПУ. Нюрнберг-2. — К.: МАУП, 2005. — 124 с.

Колоніальне минуле гнітить незалежну Україну. Без публічного суду над злочинною КПРС—КПУ важко звільнитися від промосковського імперського дурману й почати справжнє відродження нації. Українці, щоб стати самі собою й почати розвиток, мають звільнитися від єврейсько-сіоністського комунізму й прийняти у свої душі українську національну ідею. Ця невеличка книжка наповнена величезною кількістю фактів про різні жорстокі методи винищення українців з метою перетворення української етнічної території в територію великої московської комуністичної імперії. Злочинна суть цих методів очевидна, і обвинувальні висновки, що надруковані у книжці, надає їм юридичної форми. Документи цієї книжки можуть правити за початок збору доказів злочинної діяльності КПУ супроти української нації.

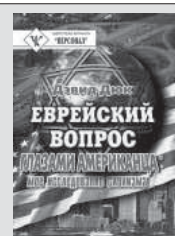
Видатні постаті України: Біогр. довід. / Г. В. Щокін, М. Ф. Головатий, В. А. Гайченко та ін. — 2004. — 872 с.

У пропонованому біографічному довіднику висвітлюються життя і творчість понад 200 видатних осіб України, які своїми науковими, політичними та громадськими здобутками піднесли престиж нашої країни. Серед них багато нових імен, які вдячна Україна повертає із забуття. При формуванні статей цього довідника редакційна колегія виходила з міжнародних позицій — подала на його сторінках розповіді про талановитих людей різних національностей, які своїми діяннями в «український період» життя і діяльності сприяли науковому, соціальному та політичному розвитку України. Для науковців, викладачів, студентів і широкого загалу читачів, які цікавляться історією розвитку України від давнини до сучасності.

Дюк, Давид. **Єврейський вопрос глазами американца: мое исследование сионизма**. — 2002. — 360 с.

Предложенная книга не является антисемитской; она просто исследует давление доктрины еврейского превосходства, присущее еврейскому сообществу с давних времен вплоть до настоящего времени, — и приводит тому документальные подтверждения. Она не в большей степени направлена против евреев, чем книга, в которой описываются жестокости инквизиции, обвиняет ту в деяниях против всех христиан.

Цена 10 грн.

Ляпікура В. П. **Ще не мерла...** — 2004. — 140 с.

Популярні в недавньому минулому тележурналісти Валерій і Наталя Ляпікури знають особливості національної виборчої кухні в Україні, як ніхто інший. Свого часу нестримна журналістська цікавість приводила їх то в довірені особи кандидатів різних рівнів, то в особливо наближені команди до претендента на президентську папаху, то навіть до лав кандидатів у народні обранці. І от, маючи такий унікальний досвід, тандем Ляпікурів написав в'дливу сатиру на те, що діється в нашій державі під прикриттям «виборчої демократії». Це книжка для найширшого загалу, себто — для кожного виборця. Образно кажучи, щоб українці більше не ловилися на макуху облудних демагогічних обіцянок. А що стосується детективу — то він у повісті є, оскільки вона написана за всіма канонами цього популярного серед читачів жанру. У повісті використано матеріал з книжки «Українські сороміцькі пісні» (упорядник Михайло Красиков, Харків: Фолио, 2003 р.), а також — фрагмент із пісні Андрія Миколойчука «Піду втоплюся...»

Цена 10 грн.

Брафман, Яков. **Книга Кагала: Всемир. евр. вопрос**. — 2004. — 368 с.

В книге раскрывается коварность иудейского кагала, который, преследуя цель достижения мирового господства, управляет жизнью евреев вопреки их интересам и интересам тех государств, где они проживают. Для широкого круга читателей.

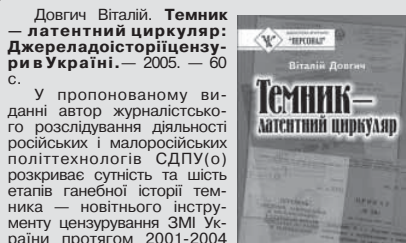
Цена 20 грн.

Замовляйте книжки за телефоном: (044) 4909517

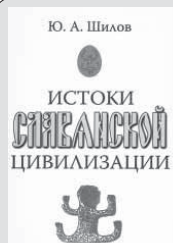
Франко І. **Поема про сотворення світу.** — 2003. — 120 с.
У науковій праці «Поема про сотворення світу» І. Я. Франко досліджує джерела й ідеологічну сутність апокаліптичних книг юдаїзму — так званого Мойсеевого П'ятикнижжя. Вчений здобутками науки перевіряє і спростовує біблійне твердження про богообраність юдеїв, про початки світу і появу першої людини, заперечує автентичність оповідань про сотворення світу в книзі «Буття».

Для широкого загалу читачів.
Ціна 6,50 грн.

Довгич Віталій. **Темник — латентний циркуляр. Джерело історії цензури в Україні.** — 2005. — 60 с.
У пропонованому виданні автор журналістсько-го розслідування діяльності російських і малоросійських політехнологів СДПУ(о) розкриває сутність та шість етапів ганебної історії темника — новітнього інструменту цензурування ЗМІ України протягом 2001–2004 років. Наводяться зразки антиконституційних циркулярів, зокрема пострелюючого періоду.

Для політиків, журналістів, політологів, юристів, широкого кола читачів.

Шилов Ю. А. **Істини славянської цивілізації.** — 2004. — 704 с.
«Істини» — це і начало славянської (української в частині) етнокультури, і наукові істини означених начал. Обично їх отримують с І тис. до н. е. — І тис. н. е. Предлагаемое издание указывает на III–VII–XIX тис. до н. е. и объясняет причины такого расхождения с официальными установками. А еще «Истини» впервые раскрывают актуальность древних учений,

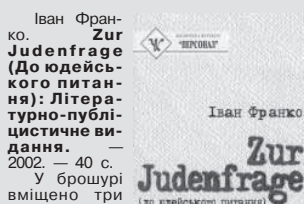
их перспективність.
Для широкого кола читачів.
Ціна 70 грн.

Улянич, Володимир. Терор голодом і повстанська боротьба проти геноциду українців у 1921–1933 роках. — К.: МАУП, 2004. — 84 с.

З давніх-давен серед численних чужоземних мандрівників вкоренилося тверде переконання про те, що Україна за своїми казково багатими земельними просторами, які буквально повніться хлібом, течуть молоком і медом, — це рай земний. Науковці, на основі ґрунтовних підрахунків, вважають, що Україна може прогодувати понад 250 мільйонів людей, тобто п'ятикратне збільшене нинішнє населення України.

І от у цьому земному раю, де тисячоліттями, починаючи якщо не з арийських часів, то з періоду Трипільської культури, проживали українські хлібороби на найродючіших у світі українських чорноземах, злочинний комуні-тоталітарний терористичний режим заздалегідь спланував і здійснив найстрашніший і найпосушливіший за всю історію людства голодоморний геноцид, що умиртвив понад 10 мільйонів мирного безневинного українського населення.

У цій книжечці висвітлюється злочинна стратегія та механізм цього страшливого злочину, а також повстанська боротьба проти нього українського селянства.

Іван Франко. **Zur Judenfrage (До єврейського питання): Літературно-публіцистичне видання.** — 2002. — 40 с.
У брошури вміщено три статті відомого мислителя й письменника, вченого та громадського діяча Івана Яковича Франка (1857–1916), який залишив нащадкам неогінені скарби своєї творчості. У цих яскраво виражених публіцистичних працях Великого Каменяря досліджується так зване «єврейське питання», зокрема економічно-соціально-національні становища євреїв на західноукраїнських теренах, їхні взаємини з українцями у тодішній Австро-Угорській імперії.

Ціна 3 грн.

Сенченко Н. И. **Общество истребления — стратегическая перспектива «демократических реформ».** — 2004. — 224 с.

В книге известного конспиролога всесторонне рассмотрены причины мировой проблемы, довлеющей над украинским народом, как и над многими народами третьего мира, — депопуляции населения вследствие всемирного заговора представителей так называемого золотого миллиарда и доморожденных их пособников в Украине — инициаторов и исполнителей «демократических реформ, которым нет альтернативы».

Для широкого кола читачів.
Ціна 11 грн.

Михайлов, Борис. Петрогліфи Кам'яної Могили: Семантика. Хронологія. Інтерпретація: [Монографія]. — К.: МАУП, 2005. — 296 с.

Пропонована монографія є узагальненою працею із семантики, хронології та інтерпретації насельних рисунків (петрогліфів) Кам'яної Могили в українському Причорномор'ї, датованих від епохи пізнього палеоліту (ХХП–ХХ тис. до н. е.) до епохи бронзи (II тис. до н. е.) і пізнього часу.

Висновки автора обґрунтовані численними природознавчими, археологічними, історичними, етнографічними та літературними джерелами, які й дали змогу подати унікальні петрогліфи Кам'яної Могили як особливе джерело духовної культури та місцевства первісного суспільства на території Євроазії.

Для археологів, істориків, мистецтвознавців, краєзнавців, студентів, а також для всіх, хто цікавиться стародавньою історією України.

Ціна 3 грн.

Глазовий П. П. **Архетипи.** — 2003. — 234 с.

«Архетипи» — нова збірка творів відомого поста-гумориста. Гуморески й фейлетони, вміщені в ній, висвітлюють болючі теми нашого непростого сьогодення.

Смійтеся, друзі, на здоров'я.

Ціна 8 грн.

Мартин Д. С. **Основи православної віри:** [Навч. посіб. для студ. МАУП]. -К.: 2005. — 176 с.

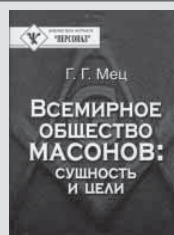
У навчальному посібнику викладено основи вічення Православної Церкви, пропонується позитивний опис віри, практики, життя віруючої людини у посттоталітарному суспільстві України ХХІ ст.

Для студентів, викладачів МАУП та для широкого кола читачів.

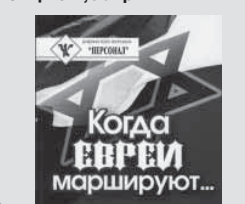
Мец Г. Г. **Всемирное общество масонов: сущность и цели.** — 2003. — 152 с.

В книге раскрывается история зарождения масонства — движения, возникшего в странах Европы в XVIII ст. в виде сект и тайных обществ, преследующего цель достижения мирового господства на началах иудейского учения об избранном народе.

Для широкого кола читачів.
Ціна 7 грн.

Ходос Эдуард. **Когда евреи маршируют... Трипись-ма Эдуарда Ходоса к ситуации вокруг газеты «Сильсбист».** — 2004. — 84 с. Ціна 4,50 грн.

Іларіон, митрополит. **Про Закон Мойсеем даний і про Благодать та Істину в Ісусі Христі втілених.** — К.: МАУП, 2004. — 176 с.

Іларіон — перший Київський митрополит із русинь-польн, українців Середньовіччя. Оригінальний його твір «Про Закон Мойсеем даний і про Благодать та Істину в Ісусі Христі втілених» вперше поклав початок релігійно-філософській думці в Україні, явив високий зразок ораторської прози.

Ланікура В., Ланікура Н. **Дві шістки з блакитної колоди: публіцистика.** — 2003. — 52 с.

У цій публіцистичній брошурі автори викривають сіоністські плани переділу світу, аналізуючи діяльність двох шісток з сіоністської колоди: медійного олігарха з кримінальним минулим — Вадима Рабиновича та його подільника — редактора Володимира Качмана. Різні ми авторськими відсутностями досліджують історичні події, що вказують на проблеми агресії сіонізму на теренах України.

Ціна 2,50 грн.

Замовляйте книжки за телефоном: (044) 4909517

Наш передплатний індекс — 06896

ПЕРСОНАЛ
любе №18-19

психологія

ГЕОРГИЙ ШЕКИН

ОРГАНИЗАЦИЯ
И ПСИХОЛОГИЯ
УПРАВЛЕНИЯ
ПЕРСОНАЛОМ

Щекін Георгій. **Организация и психология управления персоналом.** — 2002. — 832 с.

Рассмотрены основная цель, задачи, принципы, формы и методы кадрового менеджмента как системы управления человеческими ресурсами в условиях современной производственной деятельности. Широко представлен зарубежный опыт кадрового менеджмента. Приведены модели деловых игр и словарь-справочник. Описано около 70 популярных методик и тестов, применяемых в целях самооценки, подбора, расстановки и рационального использования кадров. Для менеджеров, бизнесменов, студентов, преподавателей и других специалистов в области управления человеческими ресурсами.

Ціна 50 грн.

Стоиленов Й. А. **Психиатрический энциклопедический словарь.** — 2003. — 1200 с.

Предлагаемый словарь является как толковым, так и энциклопедическим и этимологическим: в нем указано происхождение терминов и дано их обозначение в основном на латинском или греческом языке. Его характерная особенность — широкое использование синонимических терминов, которыми богата медицина вообще и психиатрия в частности. Словарь содержит также значительную информацию из смежных с психиатрией областей: медицинской клинической психологии, психосоматической медицины, психотерапии и др.

Может быть полезен не только практикующим врачам, но и другим специалистам — психологам, социальным работникам и др.

Данный словарь является своеобразным болгарско-украинским проектом, подготовленным коллективом ученых под руководством проф. Й. Стоиленова. Ціна 85 грн.

Беззубко Л. В. та ін. **Управління трудовими конфліктами:** Навч. посіб. / Л. В. Беззубко, А. Г. Зюнькін, А. В. Калина. — К.: МАУП, 2004. — 256 с.

У навчальному посібнику розглянуто теоретичні та практичні аспекти проблеми управління трудовими конфліктами на підприємствах.

На основі узагальнення, критичної оцінки існуючих теоретичних та практичних підходів, проведених досліджень пропонуються рекомендації щодо попередження та подолання трудових конфліктів.

Для студентів, аспірантів, фахівців у сфері управління персоналом.

Мілютина К. Л. **Теорія та практика психологічного тренінгу:** Навч. посіб. — К.: МАУП, 2004. — 192 с.

У посібнику вміщено теоретичні положення та рекомендації, а також приклади різних моделей тренінгової роботи. Матеріал посібника допоможе сформувати уявлення про послідовність і специфіку дій тренера на різних етапах підготовки та проведення роботи з групою.

Для студентів, які вивчають психологію, педагогіку, методику соціальної роботи, а також на допомогу спеціалістам для тренінгової роботи під час навчання і перенавчання персоналу та реалізації профілактичних програм.

Хомич Г. О. **Основи психологічного консультування.** — 2004. — 152 с.

Навчальний посібник розкриває основи психологічного консультування. Зокрема вміщено матеріали, що презентують класичні напрями консультативної допомоги у психологічній практиці. Подано методичні процедури, техніки індивідуального консультування.

Для студентів, які навчаються за спеціальностями «Психологія», «Практична психологія», а також для практикуючих психологів, соціальних педагогів.

Ціна 12 грн.

Обозов Н. Н., Щекін Г. В. **Психология работы с людьми.** — 2004. — 228 с.

Как учитывать человеческий фактор в кадровой работе? Как построить беседу, научиться слушать и слышать собеседника? На эти и многие другие вопросы отвечают авторы предлагаемой книги. В ней раскрываются социально-психологические и психолого-педагогические аспекты работы с людьми, даются практические рекомендации.

Для бизнесменов и менеджеров, специалистов кадровых служб, преподавателей и слушателей системы повышения квалификации и переподготовки кадров, массового читателя.

Ціна 8 грн.

економіка, менеджмент

Щекін Г. В. **Теория и практика управления персоналом.** — 2003. — 280 с.

В предлагаемом пособии на основе широкого использования современных научных представлений раскрываются основные концепции и методы мирового кадрового менеджмента, а также система управления персоналом отечественных предприятий. Приводятся социологические и психологические методики изучения эффективности кадровой работы на производстве.

Для студентов колледжей, слушателей системы переподготовки и повышения квалификации кадров, а также преподавателей и работников кадровых служб.

Ціна 15 грн.

Колпаков В. М. **Теория и практика принятия управленческих решений.** — 2004. — 504 с.

В учебном пособии рассмотрены теоретико-методологические основы разработки, принятия и реализации управленческих решений, обобщены методы и приемы, используемые персоналом управления при их принятии. Предложены подходы к совершенствованию теории и практики принятия решений. Показана связь управленческих и функциональных решений. Изложена новая парадигма принятия решений.

Для студентов, аспирантов, преподавателей и управленцев-практиков.

Ціна 25 грн.

Колпаков В. М., Дмитренко Г. А. **Стратегический кадровый менеджмент:** Учеб. пособие. — 2-е изд., перераб. и доп. — К.: МАУП, 2005. — 752 с.

В учебном пособии сделана попытка показать природу стратегического управления, сформулировать научно обоснованное понятие стратегии, вскрыть ее сущность. Рассмотрены теоретико-методологические основы стратегического управления кадрами. Определены объект и предмет дисциплины. Показана взаимосвязь кадровых стратегий и кадровой политики. Проанализированы подходы к разработке и реализации кадровой политики и стратегии.

Для студентов магистратуры, аспирантов, преподавателей

Дажно І. І. **Міжнародна торгівля.** — 2004. — 312 с.

У пропонуваному посібнику висвітлено сучасний стан, проблеми й основні тенденції розвитку міжнародної торгівлі як найважливішої складової міжнародної економіки. Посібник можна використовувати при вивченні окремого курсу, а також інших дисциплін, зокрема таких, як «Міжнародна економіка», «Міжнародні економічні відносини» тощо. Подано англо-український глосарій найуживаніших понять у сфері міжнародної торгівлі, тести для контролю знань та інші довідкові матеріали.

Для студентів вищих закладів освіти, а також для всіх, хто цікавиться питаннями міжнародної торгівлі.

Ціна 18 грн.

Колпаков В. М. **Методы управления.** — 2003. — 368 с. В пособии рассмотрена природа методов деятельности человека, показана взаимосвязь методов с принципами, целями, функциями, структурой управления. Охарактеризована структура методов деятельности, предложена классификация методов, дана общая характеристика наиболее используемых методов управления и труда, показаны подходы к их совершенствованию.

Для студентов высших учебных заведений.

Ціна 16 грн.

Литвиненко Я. В. **Сучасна політика ціноутворення.** — 2003. — 240 с.

У навчальному посібнику розглядаються проблеми економічної природи ціни як складової ринкової економіки. Наводиться структура вільної ціни, особливості її елементів, визначаються чинники, що впливають на рівень ціни, пропонуються класифікації цін за різними ознаками. Розглядаються питання державного регулювання ціноутворення, принципи та методи його здійснення в Україні, а також особливості регулювання цін в інших державах.

Для студентів, аспірантів, які вивчають курс «Ціноутворення», а також для спеціалістів галузі.

Ціна 11 грн.

Замовляйте книжки за телефоном: (044) 4909517

Васюта-Беркут О. І. та ін. **Теорія бухгалтерського обліку.** — 2004. — 176 с.

У пропонованому посібнику викладено сучасні теоретичні засади бухгалтерського обліку. Практична частина посібника базується на матеріалах міжнародних і національних стандартів. Наведені завдання й методики їх розв'язання сприятимуть са-

мостійній роботі студентів над опануванням теоретичного матеріалу.

Для студентів економічних спеціальностей коледжів, технікумів і вищих навчальних закладів, а також спеціалістів-практиків.

Ціна 7 грн.

Корсак К. В., Плахотнік О. В. **Основи сучасної екології.** Навч. посіб. — 4-те вид., перероб. і допов. — К.: МАУП, 2004. — 340 с.

У пропонованому посібнику стисло, послідовно і нестандартно розглянуто особливості сучасної стадії еволюції людства, доведено необхідність переходу до нових засад життєзабезпечення людства, викладено основи сучасних уявлень про цілі та методи екології, її найголовніші теоретичні положення і закони, локальні та глобальні проблеми, які вона покликана вирішити з метою забезпечення виживання людства та його стійкого розвитку. Розглянуто причини екологічних негараздів в Україні та можливості їх подолання.

Для студентів коледжів, технікумів та вищих навчальних закладів, а також для всіх, хто цікавиться сучасними уявленнями про шляхи підвищення безпеки і якості життя.

Філімоненков О. С. **Фінанси підприємств.** — 2004. — 328 с.

У навчальному посібнику розглядаються фінанси підприємств і принципи їх організації; грошові кошти, канали їх надходження, порядок зберігання і витрачання; фінансові результати, їх види, порядок формування і розподілу; податки, їх класифікація, порядок розрахунку і сплати в бюджет; організація оборотних коштів і кредитування підприємств; капітальні вкладення, їх види, порядок здійснення і фінансування; фінансове планування, його види і характеристика; зміст і порядок складання фінансового плану підприємства.

Для студентів економічних спеціальностей, які вивчають курс «Фінанси підприємств», і практичних працівників, які займаються питаннями економіки, бухгалтерського обліку та оподаткування підприємств. Ціна 15 грн.

філософія та соціологія

Сурмин Ю. П. **Теория социальных технологий.** — 2004. — 608 с.

В посібник розглянуті основні питання теорії і практики соціальних технологій, необхідність в яких постійно зростає в зв'язі з постіндустріальним розвитком сучасного суспільства. Особливе уваження уделено не тільки осмисленню природи і тенденціям розвитку соціальних технологій, але й їх науково-практичному основи, а також ролі в сучасному суспільстві. При аналізі окремих сфер і напрямків застосування соціальних технологій дано також розгорнуту характеристику соціально-інженерної діяльності, пов'язаної з проектуванням і конструюванням соціальних технологій, явлених і процесів. Крім того, предметно проаналізовані проблеми розробки і впровадження соціальних технологій для рішення важливіших проблем соціального управління.

Для студентів всіх освітньо-кваліфікаційних рівнів, спеціалізуються в області соціології, соціальної роботи, політології, психології і менеджменту, а також для преподавателей, наукових працівників, управлінців, соціальних інженерів, підприємців і всіх, хто стикається в своїй діяльності з необхідністю соціального реформування. Ціна 40 грн.

Лукашевич М. П., Туленков М. В. **Специальные и отраслевые социологические теории.** Навч. посіб. — 2-ге вид., допов. і випр. — К.: МАУП, 2004. — 464 с.

У пропонованому навчальному посібнику розкриваються сутність і зміст основних соціологічних теорій середнього рівня, їх місце та роль у подальшому розвитку системи сучасного соціологічного знання. Подається характеристика основних методів збирання, обробки, аналізу та використання соціологічної інформації, а також основні вимоги і технології щодо розробки програми соціологічних досліджень.

Для студентів усіх освітньо-кваліфікаційних рівнів, які опановують професію соціолога, соціального працівника, соціального психолога, юриста та менеджера соціальної сфери, а також для викладачів, науковців, аспірантів, керівників організації і для всіх, хто цікавиться актуальними проблемами сучасного соціологічного знання.

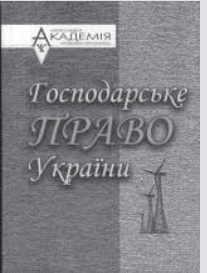

Головатий М. Ф. **Социология политики.** Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. — К.: МАУП, 2003. — 504 с.

У пропонованому навчальному посібнику соціологія політики подається як самостійна соціальна дисципліна, що має свою структуру, зміст, філософські, політичні та організаційно-функціональні засади. Висвітлюються найактуальніші аспекти зв'язків політики з іншими сферами життя людини, суспільства, розкриваються політико-психологічні особливості основних суб'єктів і учасників політичних процесів.

Для викладачів, студентів вищих навчальних закладів, політичних діячів, а також для широкої читачої аудиторії, що цікавиться політикою.

різне

Господарське право України: Підруч. для студ. вищ. Г72 навч. закл. / М. К. Галантич, С. М. Грудницька, О. М. Міхуліна та ін. — К.: МАУП, 2005. — 424 с.

У пропонованому підручнику розглядаються правові питання регулювання господарської діяльності в Україні на основі теоретичних і практичних досліджень, вивчається як національне, так і зарубіжне законодавство й міститься порівняльний аналіз відповідних норм.

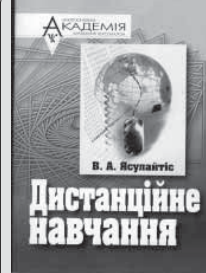
Для студентів вищих навчальних закладів усіх освітньо-кваліфікаційних рівнів спеціальності «Правознавство», економічних спеціальностей, менеджменту, аспірантів, наукових працівників, працівників органів законодавчої та виконавчої влади, загальних і господарських судів, правоохоронних органів, прокуратури, а також широкого загалу читачів, для яких становить інтерес розглядання проблематики.

Дорошенко Л. С. **Демография.** Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. — К.: МАУП, 2005. — 112 с.: іл. — Библиогр.: с. 108-110. ТБВК 966-608-442-2

У навчальному посібнику висвітлено основні розділи курсу демографії: сутність загальної теорії народонаселення як теоретичної основи демографії; предмет демографії та систему демографічних наук; джерела інформації про населення; показники динаміки та структури населення; демографічний аналіз та демографічне прогнозування; демографічні проблеми розвитку сім'ї та демографічні чинники економічного розвитку; напрямки демографічної політики; практичне використання демографічних знань у бізнесі, маркетингу тощо.

Для студентів, які навчаються за спеціальностями економічного, психологічного та соціального профілю, а також для всіх, хто цікавиться проблемами демографії.

Ясулайтіс В. А. **Дистанционное обучение.** Метод. рекомендации. — К.: МАУП, 2005. — 72 с.

Навчально-методичний посібник характеризує дистанційне навчання як нову перспективну форму освіти, що передбачає використання новітніх інформаційних технологій. Автор визначає методологічні та технологічні аспекти й структуру дистанційного навчання, вказує на його переваги й недоліки, мотивує ефективність дистанційної форми навчання порівняно з традиційною.

Тлумачний словник (гlossарій) та список рекомендованої літератури стануть у нагоді під час опанування нових термінів і понять у галузі інформаційних технологій та проблематики дистанційної освіти. Для викладачів, студентів та всіх, хто цікавиться новітніми інформаційними технологіями в освіті.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КНИГИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ (044) 490-95-17

Банківські реквізити для перерахування коштів*:

Отримувач платежу: АТЗТ «МАУП»

Р/с 26004300289901 в АКБ «ТАС-Комерцбанк» м. Київ, МФО 300164

ЕГРПОУ 00127522

Призначення платежу: за книги

Наша адреса: 03039 Київ, вул. Фрометівська, 2

Телефон для довідок: (044) 490-95-17, 490-95-18

*Для швидкого отримання вашого замовлення перерахуйте кошти за допомогою **Ощадбанку**.

Дмитро Табачник

пом Задорожним. Вони приблизно рівні в частках у ресторанному бізнесі, який прийнято вважати «справою Задорожного».

Татарин також часто спілкується з Дмитром Табачником, екс-главою Адміністрації президента Кучми і віце-прем'єром міністром. Керімов стовідсотково «білоголубий». Ще за першого балотування Леоніда Кучми татаринська братва сиділа у штабі кандидата, роблячи свій посильний вклад у майбутню перемогу Леоніда Даниловича. Чи не в цьому секрет «довголіття» Керімова, якого не торкнулися міліцейські репресії.

У минулих виборах Керімов зобов'язався перед вождями донецького регіону «пригріти» у столиці їхніх «постерігачів» — розмістити, наприклад, нагородити. Однак побачивши, яким кольором завісили наші вибори, Татарин своїх зобов'язань не виконав, чим накликав на себе великі неприємності з боку донецьких товаришів.

4. Татарин контактує з лідером львівського ОЗУ на кличку Рокіро. П'ять років тому у Львові відбулася драма у стилі Чикаго 30-х років — вбили сім членів його бригади. Серед загиблих був і Артур — правниця Рокіро. З тих пір лідер львівських бандитів осів у Києві. Рокіро примушався втримати у своїх руках аж два прапори — помаранчевий і біло-голубий.

5. Макс, він і Максим Курочкін — ставленник Москви на українській території, президент «Російського клубу», плоть і кров ОЗУ

Макс Курочкін

«Лужники». Тепер оголошений українською владою у розшук. Макс не тільки вкрав з подачі Ігоря Бакая готель «Дніпро» і заповідні землі в Криму (про це вже відомо) — його також підозрюють в отруєнні Юшенка і організації «конфіскації» чотирьох українських об'єктів енергетики у Костянтин-

на Григоришина (цей факт маловідомий). Дуже серйозний товариш. Однак, схоже, його роль в Україні вже нульова. Григоришин нічого не пробачив, і нова влада його в цьому підтримує. Курочкін активно працював з Бакаєм, донецькими і СДПУ(О). Тепер же звучить як вирок. Він занадто багато знав і занадто багато зробив. Цілком можливо: якщо Макса візьмуть в облогу «органи» — його тушка попливе якщо не Дніпром, то Московською річкою.

6. Руслан Савлохов — єдиний з трьох впливових братів, який зостався в живих. Руслан не байдухий до «високого мистецтва». Підтримує

Руслан Савлохов

тісні стосунки з не просто співаком Йосипом Кобзоном, близький з нині опальним і завжди поповним Яном Табачником.

Серед друзів Руслана є люди в погоні. Він близький з генералом Назаровим, який за часів начальника столичного міліцейського головного управління Міленіна служив заступником. Познайомилися вони, коли Назаров був «центровим». Печерського РВВС. Тепер їхня близькість простежується навіть географічно: в обих квартири по сусідству — на вулиці Михайлівській у самому центрі Києва. Коли Назаров був начальником Управління внутрішньої безпеки МВС, Руслан Савлохов за протекцією свого друга удостоївся честі грати у футбол з самим міністром Ю.Кравченком. Савлохов — стовідсотково «білоголубий».

7. Володимир Полуботко, також Футболіст. Президент футбольного клубу «Сталь» (Алчевськ) — дочірньої команди донецького «Шахтаря». Тепер утримується від подальших роз'яснень. Отож близькість Полуботка до Рената Ахметова не потребує доведення.

Футболіст родом з Луганської області. Його ОЗУ контролювало цей регіон. І до нині його слово Футболіста там багато важить. А начальником УВС Луганська свого часу був генерал Євдокимов. Якось

служба внутрішньої безпеки здійснювала перевірку і «засвітила» зв'язки Євдокимова з кримінальним світом. Генерала врятував начальник УВС Пушкар'єв, якого пізніше Євдокимов забрав з Луганська до Києва. У Євдокимова непростий «боевий шлях». Після керівництва Луганською міліцією він служив начальником розшуку Дніпропетровська — за генерала Смирнова. Коли той став міністром, то призначив перевіреного кадرا начальником карного розшуку всієї України. Потім Смирнова замінив Білокоп, який почав розчищати МВС від ставлеників свого попередника. Над Євдокимовим згустилися хмари, проте за нього заступився впливовий президентів зять Пінчук. Прийшла нова влада, новий міністр і... Луценко призначає Євдокимова начальником дніпропетровської міліції.

8. Вова Ушатий, колишній бригадир Віктора Авдешева (нині в розшуку). Авторитетний персонаж київського кримінального бомонду. Близький з народними депутатами Шуфричем і Плохим. А ті, своєю чергою, підтримують зв'язок з лідерами ОЗУ братами Галицькими з Одеси. Останнім часом стосунки Ушатого з депутатським корпусом погіршились. Кажуть, Шуфрич кинув Вову «на бізнес».

9. Ігор Бакай, він же й Пупсик. Зв'язаний з Джибу — братом Гаррі Джибу, вбитим у Німеччині.

Ігор Бакай

Гаррі замовили росіяни. Охоронець Джибу поранив кілера, який звернувся за медичною допомогою в медсанчастину радянського військового містечка. Там його і взяла німецька поліція. Також Бакай підтримував зв'язки з уже задуваним Віктором Авдешевим та авторитетним і мудрим Віктором Рибалко, який осів у Голландії.

10. Практично всі зі згаданих вище громадян (за винятком «двохколірного» Рокіро) стояли під знаменами «біло-голубих». Тепер перейдемо до нечисельних, однак дуже впливових товаришів іншого кольору.

Олександр Пресман. Дуже впливова

Олександр Пресман

людина. Тепер він бізнесмен і зовсім віднедавна — радник міністра транспорту Євгена Червоненка. Колись з Юфою та Габовичем — керівниками легендарного споживчого товариства «Меркурій» — складав трійцю. Під час скандалу Юфатік до Ізраїлю (кажуть, останні два роки він безпроблемно проживає у Києві), а Пресман зумів викритися і вже починає давати інтерв'ю пресі. До чого б це? А ось до чого. Окрім того, що він дуже близький з Володимиром Киселем (ця людина заслуговує на роман або відсутність будь-яких коментарів), Пресман є «кишенею» Вадима Киселя (сина депутата Московської райради Володимира Киселя). Останній друг Євгена Червоненка (разом відпочивають, часто спілкуються). Його бізнес досить розгалужений: «Київспортклуб», ресторани «Малібу», «Печерська брама», ціла низка закладів громадського харчування, і не тільки. Через Пресмана Червоненко зв'язаний з братами Карамазовими, співзасновниками бізнес-центру «Київ-Донбас». Останні — громадяни США. Їхні трудові біографії починалися з охоронців при такому собі Балагулі — першому «хрещеному батьку» російської мафії у Нью-Йорку, тобто у районі Брайтон Біч. Карамазови брали активну участь у Помаранчевій революції, були керівниками одного з підрозділів «Синів вільної України». Мабуть, саме їх та їхніх «підлеглих» мав на увазі начальник охорони Юшенка Євген Червоненко, коли розповідав «Українській правді» про наявність в тодішній опозиції сил для відсічі внутрішніх військ, які підійшли до Хрещатика.

4. Олень, Сергій Олейников. Єдиний з бандитів, який одночасно підтримував «помаранчевих». У дещо унікальний авторитет. Він з'явився у Києві після «відсілки», коли становлення рекета вже відбулося. Однак завдяки своєму залізному натиску залишився у списку «впливових товаришів». Та все ж, коли доходить

до справи, завжди ухиляється від серйозних розмов. Якоюсь у Оленя виник конфлікт з Прищем. Опричники останнього взяли в осаду будинок Оленя. Той кілька днів не виходив з квартири, доки ворог не відступив. Любитель покурити травичку і погратися в комп'ютерні ігри. Прашає з Киселем.

5. Сам Володимир Карпович Кисіль. Великий і мудрий. Чудом залишився живим після вибуху джипа, в якому був він з охороною. Виконуючи обов'язки депутата Московської райради, регулярно проводить прийом громадян у офісі на проспекті 40-річчя Жовтня. Дуже давно підтримує близькі стосунки з Пресманом.

6. Сергій Сташенко, а ще Стас. Ще один зв'язок Олександра Пресмана. В минулому — боксер (11 нокаутів) і бригадир ОЗУ Віктора Авдешева. З Пресманом спілкується близько семи років. Керівник ОЗУ «одесько-молдавського розливу», яке нараховує кілька десятків осіб. Його коник — «рішало» питань з владою. Є підстави думати: як йому вдавалося вирішувати проблеми з колишньою владою, так само він вирішуватиме їх і з владою нинішньою.

7. Злодій у законі Антимос — абахаєць Валерій Кухілава. Родом з Одеської області, що вже про багато свідчить. Зберігає тверді позиції в «перлині у моря», на якому Півдні України. Цим певною мірою пояснюється його представництво в південній Україні.

8. Ігор Фалєєв, він і Москва. Попри різні неприємності залишається впливовим кримінальним лідером. Більш як десять років підтримує тісні зв'язки з Ігорем Сметешом, екс-головою СБУ. «Забарвлення» першого і другого — однозначно «біло-блакитне».

9. Екс-міністр внутрішніх справ Білокоп традиційно

Олександр Ліщенко (Ліча)

Віктор Авдешев

«Кирил»

нішнього міністра юстиції, Світлана Зварич вчилася у школі з Валерієм Прищом і до останнього моменту товаришувала з ним. Коли на нього наїхав ОБОЗ, організувала депутатський запит за підписом чоловіка на захист «підприємця» Прищика. Напередодні виборів на ринку відбувся дуже «митний» теракт, у результаті якого від вибуху загинула людина. Міліція навала стрілки на опозицію. Та ще й конфлікт з продажем частини акцій ринку після вбивства Валерія Прищика луганським бізнесом. Отож з колишньою владою у послідовників Прищика стосунки не складалися. Вони однозначно були на боці революціонерів.

Олег ЄЛЬЦОВ

Микола Білокінь

зв'язаний з кримським ОЗУ, яке за визначенням «біло-блакитне».

10. «Скалки» ОЗУ Прища. Прища досталося на горіхи за підтримку «помаранчевих». Дружина ни-

✓ Вища школа

АКАДЕМІЯ: НА ПОРОЗІ НОВИХ СПОДІВАНЬ

У Міжрегіональній Академії управління персоналом відбулася щорічна конференція Академії наук вищої школи України — авторитетної громадської організації провідних науковців, які працюють у наших університетах. Участь у зібранні взяли 103 представники від 17 наукових відділень Академії.

Конференція затвердила повноваження 17 академіків та шести почесних академіків, обраних науковими відділеннями. Серед них — керівники інститутів, декани факультетів, люди, відомі всієї України.

Президент Академії Микола Дробноход вручив лауреатам академічні нагороди. Найвищу відзнаку — нагороду Володимира Великого — присуджено цього року визначному українському фізику, засновникові й першому президенту АН ВШУ Віталію Стрісі (померло), визначному вченому-медикові, ректорові Вінницького національного університету, Героєві України Василю Морозу та визначному вченому — ботаніку й екологу, академіку НАН України, відомому політику й громадському діячеві, голові підкомітету з питань науки комітету з освіти й науки Верховної Ради України Костянтині Ситнику. Дякуючи за нагороду, Костянтин Меркурійович зазначив: «Академія наук вищої школи України як громадська організація стоїть вище за будь-якого міністра. Однак вчені повинні самі організуватися, щоб їхній голос було почуто.

Мене стривожило, коли Президент України Віктор Ющенко на недавній колегії МОН говорив, що нашу науку чекають тяжкі часи. Я надто добре пам'ятаю неопалювані інститути в середині 1990-х, коли вченим місяцями не видавали зарплатні. Отож домагаймося спільно і робимо все, аби таке не повторилося.

Обов'язок українського інтелігента, українського професора, українського академіка — не дати Президенту й Прем'єру зробити непродумані кроки у сфері науки й освіти. Навчимо владу прислуховуватися до інтелекту нації!»

На думку Костянтина Ситника, громадської організації, які справді мають значний творчий потенціал, зокрема Академію наук вищої школи України, потрібно вивести в законодавче поле держави, і він, як народний депутат України, сприятиме ухваленню такого закону.

Президент АН ВШУ Микола Дробноход проінформував колег про роботу Президії за останній рік та висловив своє бачення перспектив майбутньої організаційної та наукової розбудови АН ВШУ. Зокрема відновлено роботу більшої частини регіональних відділень. Проведено (вперше з 2002 року) легітимні вибори академіків і відбулося народження освітніх відзнак Володимира Великого та Ярослава Мудрого. На високому рівні відбулися Другі щорічні академічні читання, присвячені пам'яті Віталія Стріси.

На думку президента АН ВШУ, пріоритетом Академії повинні стати насамперед участь у визначенні основних напрямів науково-освітньої політики держави та пріоритетів наукових досліджень у вищих навчальних закладах України через тіснішу взаємодію з Міністерством освіти та науки України, комітетом Верховної Ради України з питань освіти та науки.

Микола Дробноход також наголосив: провідні вчені України, які працюють у вищих навчальних закладах України, переважно усвідомлювали необхідність демократичних змін. Тому Академія наук вищої школи України брала активну участь у суспільно-політичних процесах, які відбувалися наприкінці 2004 року. Ще напередодні першого туру президентських виборів Президія АН ВШУ в спеціальній заяві засудила факти тиску на студентів і викладачів ВНЗ, аби змусити їх голосувати за провладного кандидата. А після фальсифікації другого туру президентських виборів багато академіків АН ВШУ взяли активну участь у події Помаранчевої революції. Вони зробили це, зокрема, й тому, що повірили: освіта і наука

стануть безумовними пріоритетами нової демократичної влади, а Україна відтак отримає статус високоінтелектуальної, високо-технологічної держави, спроможної претендувати на місце серед найрозвиненіших країн світу.

На жаль, перші кроки нової влади щодо освіти й науки викликають у нас обґрунтоване занепокоєння і тривогу. Не лише серед вищих посадових осіб Секретаріату Президента й Уряду, а й серед їхніх радників знову не виявилось визнаних в Україні і світі вчених. Міністерство освіти й науки України досі не запропонувало громадськості чіткої концепції розвитку української освіти, її принципів. Підготовка до приєднання України до Болонського процесу відбувається кедально, без залучення широкого професорського загалу, а відтак є ризик, що Україна, не отримавши всіх можливих переваг від стандартизації, водночас не зуміє нейтралізувати пов'язаних із цим викликів для сформованої національної системи вищої освіти. Все це призводить до поглиблення кризи української освіти й науки.

У жвавій дискусії взяли участь академік НАН України, народний депутат Костянтин Ситник, академіки Анатолій Погрібний, Орест Влох, Іван Хім, Анатолій Фурман, Анатолій Бойко, Іван Бейко, Валерій Шахбазов, Петро Кононенко, Валентин Яблонський. Учасники розмови торкнулися різних аспектів розвитку освіти й науки в Україні, стану й перспектив АН ВШУ. У цих виступах лунали здебільшого тривожні нотки. Адже деградація освіти й науки в державі, вплив кращих наукових кадрів за кордон тривають. Скажімо, з 30 колишніх аспірантів академіка Анатолія Бойка в Україні сьогодні працюють лише четверо... Проте, як зазначив академік Орест Влох, досить уже очікувати манни небесної від держави. АН ВШУ може успішно жити, розвиватися й допомагати розвитку нації й освіти в Україні.

Занепокоєння станом науки й освіти знайшло відображення й в підсумковій резолюції конференції, яка, зокрема, наголошує: «Вчені сьогодні повинні стати не лише творцями нових знань та ретрансляторами цих знань для нових поколінь, а й експертами для нової влади з усіх найважливіших суспільно-політичних та соціально-економічних питань. АН ВШУ зі свого боку готова до постійного діалогу з владою, політичними інституціями в рамках експертних рад, круглих столів, науково-методичних комісій тощо. Водночас ми закликаємо владні інституції широко використати значний інтелектуальний потенціал АН ВШУ.

Ми переконані: лише в тісному взаємозв'язку нової влади й національної науки можна реалізувати високі програмні завдання Президента України Віктора Ющенка та Уряду, очолюваного Юлією Тимошенко».

За постійне грубе невиконання норм Статуту АН ВШУ, за вчинки, які завдали Академії значної моральної та матеріальної шкоди, на підставі Статуту Академії конференція вирішила виключити М.І. Дубину з числа дійсних членів Академії й позбавити його звання академіка.

Завершуючи конференцію, Костянтин Ситник запропонував від імені високого наукового загалу звернутися до Президента та Віктора Ющенка з проханням призначити своїм радником з питань функціонування української мови академіка Анатолія Погрібного. На його думку, таке призначення стало б важливим кроком у справі захисту української мови.

Завершуючи зустріч, президент Академії Микола Дробноход зазначив: АН ВШУ очистилося й відродилося. Йі до снаги бути вагомим чинником наукового й освітнього процесу в державі. Зворушливою завершальною нотою конференції стали щирі привітальні слова Петра Кононенка на адресу Миколи Дробнохода, який недавно відзначив своє 65-річчя.

Прес-служба АН ВШ України

✓ Резолюція

Українська держава, виконуючи свої міжнародні зобов'язання, ратифікувала Європейську хартію регіональних мов і мов меншин. Ст. 10 Конституції України захищає статус російської мови та всіх інших етнічних мов, забезпечуючи їм право на вільний розвиток і функціонування, що передбачено також чинним законодавством про мовні відносини.

Натомість в Україні не виконуються конституційне положення про державний статус української мови, не забезпечується її переважне функціонування у трьох ключових сферах — державному управлінні, освіті й науці та масовій інформації. Жодних сумнівів, що мовні відносини в Україні потребують удосконалення та подальшого законодавчого регулювання, так само як і інструментів втілення державної мовної політики у життя. Однак таке регулювання можливе лише на основі вироблення чіткої концепції етномовної політики, яка відповідала б національним інтересам України. Брак такої концепції

привів до того, що на сьогодні у Верховній Раді зареєстровано 14 законопроектів з мовного питання — свідчення великої різнобіжності думок у цій

можже постати загроза національно-державній єдності. Абсолютна більшість держав світу — одномовні на конституційному рівні, причому серед

ПРО МОВНУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Конференції Академії наук вищої школи України

сфері.

Утім, неупереджений погляд на проблему дає змогу зробити висновок, що будь-яке поспішне втручання у сферу мовних відносин, тим паче, коли воно пов'язане з очікуваними політичними подіями, може завдати шкоди національним інтересам України.

Досвід демократичних країн світу переконує, що юридичний захист мов етнічних меншин, регіональних мов та мов міжнародного спілкування ніколи не переступає межі, за якою

них є не тільки унітарні, а й федеративні держави з однією офіційною мовою (Бразилія, Росія, США). Академія наук вищої школи України звертається до Президента, Верховної Ради і Кабінету Міністрів України з вимогою забезпечити неухильне виконання чинного законодавства про мови та не допустити політичних спекуляцій довкола мовного питання.

Ухвалено 23 квітня 2005 року в Києві

ЗАСІДАННЯ ВЧЕНОЇ РАДИ МАУП

27 квітня 2005 року відбулося четверте засідання Вченої ради Міжрегіональної Академії управління персоналом, на якому розглядалися наступні питання порядку денного:

1. Про присвоєння Вченого звання "професор МКА/МАУП" завідувачу кафедри масової комунікації, ПР та журналістики Запорізького інституту МАУП ім. гетьмана Петра Сагайдачного Беломорець В.П.

2. Про навчальну та наукову роботу кафедри менеджменту Президентського університету.

3. Про стан культурно-масової та патріотично-виховної роботи в інститутах Президентського університету.

4. Про рекомендацію до друку.

Голова Вченої ради Академії, ректор МАУП Головатий М.Ф.

вручив диплом доктору технічних наук директору Кіровоградської філії МАУП Свіреню Миколі Олександровичу, ате- стат "професора МКА/МАУП" завідувачу кафедри теорії та практики перекладу Олійнику В.О., а також посвідчення "Заслужений працівник фізичної культури і спорту України" завідувачу кафедри фізичного виховання Лазуренку С.І.

Члени Вченої ради одноголосно проголосували за присвоєння вченого звання "професор МКА/МАУП" завідувачу кафедри масової комунікації, ПР та журналістики Запорізького інституту МАУП Беломорець В.П.

При розгляді питання про навчальну та наукову роботу кафедри менеджменту були відмічені позитивні моменти в діяльності кафедри та її за-

відувача, професора Баєвої О.В., а також розглянуто проблемні питання діяльності випускників кафедр Президентського університету МАУП.

Велику зацікавленість викликала доповідь начальника управління виховної роботи Академії Шовковитного В.Ф. "Про стан культурно-масової та патріотично-виховної роботи в інститутах Президентського університету".

В обговоренні взяли участь віце-президент з регіональної та виховної роботи — генеральний директор Всеукраїнського університету Дробноход М.І. і ректор Академії Головатий М.Ф.

Вчена рада ухвалила рекомендувати до друку посібники і підручники МАУП згідно з планом видань Академії на 2005 рік.

Нам пишуть...

ХТО КРИТИКУЄ ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА?

Шановна редакція! Випадково познайомився з вашим виданням. Вітаю наступальну громадянську позицію газети і бажаю широкого визнання. З глибоким задоволенням доводився з №9 (107) за 2005 рік, що наразі знайшлися люди, які приїхали до судової відповідальності не виваженого Якова дов Блайха. Можливо, ви комуś підкажете, щоб цього Блайха ще судово покарали і за розпалювання в Україні міжнаціональної ворожнечі світового рівня? Якось на мітингу в Києві Блайх при-

людно, не в правовому дусі заперечив право арабів на землю в Палестині. Цей виступ Блайха показали телеканали на всю Україну. І йому минулося? Чому не оцінили поведінку Блайха професійні борці за демократію — В.Маленкович, М.Погребинський, або з оточення пана Шлаєна? Мовчати і не обурюються? Засліпило очі? А ось коли треба було «напасти» на Василя Яременка, В.Маленкович аж зайшовся щирим обуренням у телепередачі «Саме той» на каналі УТ-1. Якось вибір-

кова демократичність у пана Малинковича. Чи, може, я прогавив його виступ з демократичною оцінкою поведінки Блайха? У такому разі запросіть Малинковича виступити з цього проводу на шпальтах вашої газети. Щоб і Блайх відчув суворість критичного запалу В.Малинковича, якого частенько чути з критикою вад демократизації українського суспільства.

З найкращими побажаннями Микола ЗАДОРЖНИЙ
м. Єнакієве, Донецька область.

ЗАХИСТИМО УКРАЇНСЬКУ МОВУ!

Відкритий лист соціалісту Олександру Морозу

Узятися за перо мене змусила ваша ініціатива захистити російську мову в Україні. Ініціатива захищати російськомовну нацменшину мене просто шокувала!

Я живу в Херсоні і належу до цієї самої «російськомовної нацменшини», яку ви збираєтеся захищати. А тепер послухайте, пане Мороз, як я і моя родина стали на своїй рідній українській землі цією «російськомовною нацменшиною».

Мені 54 роки, мої батьки і батьки моєї дружини з діда-прадда українці.

Наші батьки, переїхавши з села до Херсона, встигли здобути у своїх селлах, хоч і не повну освіту, проте українською мовою, яку й зберігали до самої смерті.

Ми ж, їхні діти, потрапили в дуже чинну «технологію» перетворення нас і наших дітей на російськомовну нацменшину. Коли прийшов час йти до школи, то виявилось, що викладають у школі лише російською мовою, хоча українців на той час була більшість, як, до речі, й донині. І викладали у школах українці, які закінчили вищі навчальні заклади

російською мовою. Так і замкнулося це коло. Щоб розірвати його, потрібно поступово і наполегливо переводити наші школи на викладання українською. Тобто зробити те саме, що колись зробили російські технологи стосовно нас, українців.

Тому дуже важливо захищати не російську мову, а нашу рідну українську мову й культуру, яку останнім часом знищують зі страшною силою.

З повагою Василь ЧАЙКА
Херсон

Погляд

ЗМІНИТИ ВЛАДУ НА ВСІХ РІВНЯХ!

Мені здається, що багато авторів, яких друкують у періодичній пресі, ще й досі не розбіраються з поняттями державної та особистої економіки. Треба врахувати, що між цими поняттями є не лише відмінність, а й суперечність. Далеко не все, що оперативно робиться на користь держави, є корисним для людини.

Підтвердження цієї тези можна побачити, аналізуючи матеріали тижневика МАУП «Персонал Плюс». Хоча відзначити змістовну статтю Ростислава Щокіна «Оцінка наслідків вступу України до світової організації торгівлі» («Персонал Плюс», №10, 2005 р.). Автор статті доводить, що вступ України до Світової Організації торгівлі зараз є досить кроком, бо наша держава переживе низку втрат. Автор вказує і на невтішні перспективи вітчизняного фінансового сектору. Досить логічним є резюме про те, що за вільного доступу в Україну західних і азійських операторів буде зруйновано наш внутрішній ринок.

Так, для економіки держави швидкий вступ до СОТ нині приніс би дуже негативне сальдо. Однак

ні для кого не секрет, що наш внутрішній ринок є, по суті, псевдоринком. То чи треба простому українцю лякатися, що внаслідок руйнування економіки нашої Батьківщини, здійсненого впровадженням антинародною сіоно-комуністичною владою, тепер відбудеться складна міжнародна трансформація і в Україні значно подешевшають імпортовані товари? Головне зараз активізувати політику. Досягнення Помаранчевої революції мають бути використані так, аби жодні підступні персони не намагалися монополізувати громадські здобутки. У цьому сенсі саме силою політичних впливів треба домогтися і заміни старої влади на всіх рівнях, і підготувати (на засадах знань вищого планетарного рейтингу) нових розпорядників, і реконструювати застарілу систему голосування на виборах.

У разі впровадження важелів суспільного самозахисту, ми вже через 2-3 роки будемо з подивом озиратися на страхіття минулого...

Микола ЗАВАДОВСЬКИЙ
Київ

Вітаємо зі святами!

Шановний Георгію Васильовичу!

Христос Воскрес! У ці святі дні, коли глас духовної радості розносився неосяжними просторами Всесвіту, сповідаючи усім людям Благую вість, професорсько-викладацька і студентська вчені ради корпорації Київських Духовних шкіл сердечно вітають Вас зі Святом Світлого Христового Воскресіння.

Молившись бажаємо Вам душевних і тілесних сил та багатих милостей від Воскреслого Христа-Житетдавця.

Воістину Христос Воскрес!

З повагою ректор Київської духовної академії і семінарії проф. прот. М.ЗАБУГА.

Резонанс

І СПОРТ, І ВІДПОЧИНОК

Президентів Міжрегіональної Академії управління персоналом ЩОКІНУ Г.В.

Шановний Георгію Васильовичу!

Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Голосівської районної державної адміністрації у Києві висловлює Вам велику подяку за активну участь команди Міжрегі-

ональної Академії управління персоналом у відкритих змаганнях з техніки спортивного туризму, присвячених 60-й річниці Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками. Завдяки Вашому уважному ставленню до проблем організації дозволила студентській молоді вона мала змогу корисно і зі спортивним азартом провести вільний час: позмагатися, поспілкуватися і виявити найсильніших.

Особливу подяку ви-

ловлюємо директорів Департаменту фізичної культури та спорту Мирову Ільницькому та старшому викладачу кафедри фізичного виховання Олені Полянничко за організацію та проведення змагань на високому професійному рівні.

Сподіваємося на подальшу співпрацю.

З повагою Начальник управління С.В.БІЛЕЦЬКИЙ

КНИГИ МАУП — ДОНЕЧЧАНАМ

Відкритий лист президентів Міжрегіональної Академії управління персоналом Щокіну Г.В.

Пане Георгію! Задля відродження духовності великої української нації на Донеччині редакція газети «Вітчизна» 20 травня 2004 року уклала договір з МАУП про постачання книжкової продукції.

За час плідної співпраці редакцією було опрацьовано 578 назв кни-

жової продукції МАУП.

Ми єдині на Донеччині, хто представляв у такому повному обсязі славні книжкові доробки МАУП.

І тоді, коли Вас убивали, ми продовжували працювати з виданнями Академії.

Завдяки роботі редакції, донеччани дізналися, хто такий Георгій Щокін, Матвій Шестопал, Василя Яременко, Девід Дюк та інші.

І головне: хочеться, щоб для підтримки нашої роботи МАУП час від часу надавала редакції деякі

книжки безплатно.

Так роблять свідомі керівники видавництва України, з якими редакція співпрацює.

Слава Україні! Слава великій українській нації!

З повагою Директор ПП «Редакція газети «Вітчизна» Іван Гаркавенченко

Від «Персоналу Плюс»: редакції часопису «Вітчизна» безплатно, за рішенням керівництва МАУП, відправлено 200 книжок академічного видавництва.

УКРАЇНІ ПОТРІБНЕ КОЗАЦЬКЕ ВІЙСЬКО

Вельмишановний Георгію Васильовичу!

Я постійний переддодаток «Української газети», а нині й «Української газети плюс» та «Персоналу Плюс». Добре обізнаний з українською справою в Україні та за її межами. Ви заінтригували мене своєю позицією та мужністю.

Недавно дізнався про створення Української Консервативної партії і хотів би долучитися до її розбудови в регіонах. Не беруся бути пророком, але бачу, що результати завоюють народи під час Помаранчевої революції хочуть перетворити на чергову ілюзію. До влади потяглися брати, куми, свати, співкамерники. Нам тут, унизу, дуже добре видно,

що робиться вище нас. Я, козак за походженням і духом, козацький отаман з 1990 року, стверджую: Україні потрібне справжнє козацьке військо.

З повагою Козацький отаман Богдан ЯКІВЦІВ (Завятий) Івано-Франківськ

ЗБЕРЕЖЕМО ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОЇЧНЕ МИНУЛЕ!

Президентів Міжрегіональної Академії управління персоналом ЩОКІНУ Г.В.

Шановний Георгію Васильовичу! Міжнародна українська спілка учасників війни висловлює Вам щирою подяку за підтримку ініціативи нашої патріотично налаштованої молоді. Завдяки сприянню адміністрації МАУП ваша студентка Юлія Спориш взяла участь у Міжнародній конференції «Угорщина в Європі» як елемент програми «60 років миру в Європі», що відбулася у Будапешті. Юлія виступила з доповіддю «Жінки в війні та збройних конфліктах» (на прикладі Великої Вітчизняної війни) й отримала подяку за «Активну участь у конференції» від її організаторів.

Завдяки таким діям молоді ми підвищуємо імідж України у міжнародному просторі, а головне — сприяємо дбайливому збереженню світлої пам'яті про наше героїчне минуле.

Від імені ветеранів Великої вітчизняної війни щиро вдячні Академії за підтримку та турботу.

З повагою голова комітету, генерал-майор В.І.БАКУШИН

Президентів Міжрегіональної Академії управління персоналом ЩОКІНУ Г.В.

Шановний Георгію Васильовичу! Редакція газети «Дипломатичний світ» засвідчує Вам свою повагу і вітає зі створенням нової політичної партії. Ми щиро бажаємо Вам, щоб очолювана Вами Українська Консервативна партія швидко заявила про себе як потужна політична сила, яка сприятиме мінімізації позитивним перетворенням в суспільстві і досягала великих результатів на майбутніх парламентських виборах.

Оскільки, як нам відомо, однією з програмних цілей Української Консервативної партії є сприяння зміцненню міжнародного авторитету України як молодого незалежної держави, а також, враховуючи те, що МАУП активно бере участь у багатьох науково-освітніх міжнародних програмах, ми просимо розглянути питання співробітництва з нашою газетою.

З повагою головний редактор О.РУЩАК

✓ Плекайте мову...

ЯК ПАРОСТЬ ВИНОГРАДНОЇ ЛОЗИ...

Завершилася Всеукраїнська студентська олімпіада з української мови

На базі Міжрегіональної Академії управління персоналом у Києві відбувся II тур Всеукраїнської студентської олімпіади з української мови. У своїх стінах Академія збрала близько 200 конкурсантів — представників різних регіонів України. Географія цьогорічної олімпіади охопила 84 вищих навчальних заклади майже з усіх обласних центрів України (21 обласний центр, за винятком представників Чернігівщини, Житомирщини та Івано-Франківщини) та семи столичних ВНЗ.

За традицією на відкритті олімпіади перед студентською аудиторією виступив голова журі з навчальної дисципліни «Українська мова», директор Науково-дослідного інституту українознавства МОН України, доктор філологічних наук, професор, академік, лауреат премії Гердера Петро Кононенко. Віддавши належне вибору своїх молодих колег, він провів порівняльно-історичний екскурс у процесі виникнення, розвитку та функціонування української мови від часів Київської Русі до сьогодення.

Комплекти цьогорічних конкурсних завдань з української мови розробляв колектив кафедри слов'янських мов Українсько-Південноафриканського інституту політичного лідерства та лінгвістики ім. Н.Мандели МАУП. Завдання мали прикладний характер і були спрямовані на виявлення базових знань норм сучасної української літературної мови і практичних умінь учасників олімпіади. Окремі комплекти конкурсних завдань запропонували і студентам філологічних спеціальностей, і студентам-нефілологам. До останньої групи входили три спеціалізовані підгрупи: гуманітарного, економічного та природничо-технічного напрямку.

Конкурсні завдання відрізнялися ступенем складності: від елементарних знань з історії української мови, лексикографії, письма до практичної роботи з текстом — для філологів та від базових знань української граматики, сучасних норм української правопису, пунктуації,

орфографії до редагування різностильових речень — для нефілологів.

Структурно олімпіадні роботи включали вісім різнопланових завдань, що охоплювали різні мовні рівні: граматичний, лексичний, словотвірний, синтаксичний, стилістичний.

Студентам нефілологічних спеціальностей запропонували завдання на сполучуваність слів-синонімів, які у російській мові позначаються одним словом, а в українській мові мають семантичну розбіжність і, відповідно, різну сполучуваність. До уваги бралось уміння носіїв української мови використовувати синонімічні засоби для розкриття того чи іншого поняття в усій його повноті. Адаже вибірковість мови у словесних поєднаннях породжує її ідіоматичність, національну самобутність і виразність. Саме ця властивість вирізняє з-поміж інших мов українську мову та викликає певні труднощі в оволодінні нею. Студенти зазвичай помилювалися, поєднуючи іменник «положення» з прикметником «офіційне», замість правильного варіанта «офіційне становище». На невладі української мови слововживання «офіційне положення» вплинула міжмовна російсько-українська інтерференція, коли іншомовний варіант було автоматично перенесено на український ґрунт.

Складним для конкурсантів філологів і нефілологів було завдання на лексичну диференціацію семантичного і функціонально-стилістичного значення українських синонімів та паронімів. Не кожен учасник олімпіади групи нефілологів міг доволі дбати синонімічними пароніми. Серед найтипівіших помилок можна назвати добір: а) несинонімічних паронімів (напр.: комунікативний // комунікаційний); б) антонімічних паронімів (напр.: *адресат* // *адресант*); в) добір слів, які не є паронімами взагалі (напр.: *тяжко*, *важко*). Студенти-філологи досить часто робили помилки в доборі стилістично різнопланових українських синонімів до російських слів «сообщник», «тепер». Ска-

жімо, діалектне слово «*кумпан*» тлумачили як зневажливе, що свідчить про невідповідну стилістичну кваліфікацію добраного синоніма. Мовленнєва некомпетентність філологів виявлялася у нездатності дбати стилістично визначений синонімом до наведеного слова, зокрема розмовний синонімом до російського слова «*тепер*».

Щоб виявити загальну ерудицію студентів-філологів, їм запропонували доповнити короткі довідки з української лексикографії та письма відповідною інформацією. Приміємо констатувати, що конкурсанти були обізнані з виданням і донині актуального 4-томного «Словаря української мови» Бориса Грінченка. Натомість відчувався брак елементарних знань з історії українського письма. Надто широким був хронологічний діапазон виникнення слов'янської азбуки (кирилиці) у роботах філологів — від V до XI століття, а серед слов'янських мов, де в основу покладено кирилицю, називали чеську, польську, незрівдка неслов'янські мови — молдавську й румунську.

Конкурсне завдання на редагування речень в обох категоріях учасників відрізнялося підвищеним рівнем складності й мало на меті оцінити практичні навички студентів, їхні знання з української граматики, лексикології, син-

таксису, стилістики, перевірити їхнє вміння підібрати відповіді до контексту стандартні синтаксичні конструкції, узгоджувати означення й означуване слово, підмет і присудок, добирати прийменники у складних формах дієслівного керування, уникати мовленнєвих суперечностей, двозначностей, алогічності змісту висловлювання. Аналіз результатів робіт показав, що в учасників олімпіади виникали певні труднощі.

Суттєво на оцінювання практичних умінь студентів впливали: калькування з російської мови (напр.: поширена лексична помилка із галузі фахової мови «*діюче законодавство*» замість українського відповідника — «*чинне законодавство*»), тавтологія (напр.: «*коштовна перлина*»), ігнорування правописних граматичних норм категорії певного відмінка (напр.: «*прийом посла Єгипта*» замість нормативного вживання — «*прийом посла Єгипту*»), порушення стандартизованих зворотів (напр.: «*прийняти постанову*», замість — «*ухвалити постанову*») тощо.

Нестеротипністю, певною експериментальністю вирізнялося завдання ідіостильного характеру, яке передбачало ознайомлення студентів із хрестоматійними творами української класики. Воно було розраховане на ерудованого конкурсанта-аналітика, з розвиненим відчуттям українського слова, який

здатний бачити його (слово) у контекстах мовного стилю, авторського мовлення, визначеного синхронного зрізу. З цим завданням студенти впоралися на 50 відсотків.

За умови правильного виконання всіх восьми конкурсних завдань кожен учасник олімпіади міг набрати максимальну кількість балів — 100. Зважаючи на відсутність завдань творчого характеру, які зазвичай потребують більше часу, студентам на виконання завдання відвели 1 годину 50 хвилин.

До складу журі з навчальної дисципліни «Українська мова» входили фахівці-філологи — представники Міжрегіональної Академії управління персоналом, Інституту філології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Славистичного університету, Уманського державного педагогічного університету ім. П.Тичини, Миколаївського державного аграрного університету; Сусловий Ользі, студентці Миколаївського державного аграрного університету. Друге місце посіли: Роман Стецишин, студент Національної академії Служби безпеки України; Ян Вальберг, студент Донецького інституту туристичного бізнесу; Ірина Невара, студентка Донецького інституту туристичного бізнесу; Анастасія Мостова, студентка Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. В.Лазаряна; Олена Черепкова, студентка Донецького національного технічного університету.

Третє місце посіли у Наталі Стволос (Сумський державний університет), Оксани Грици (Львівський державний аграрний університет), Любові Каспенко (Миколаївський державний аграрний університет), Максима Самчука (Львівський банківський інститут національного банку України), Надії Гуменик (Буковинська державна медична академія), Віри Іванової (НТУУ «Київський політехнічний університет») та Ольги Равської (Київський національний університет будівництва і архітектури).

Дипломи лауреатів і переможців II туру Всеукраїнської студентської олімпіади з української мови 2005 року вручали ректор МАУП М.Головатий та голова журі з дисципліни «Українська мова» П. Кононенко.

Незалежно від політики і географії перемогли найсильніші. Олімпіада засвідчила, що інтерес до української мови постійно зростає, а це означає, що українські студенти в майбутньому будуть не лише фахівцями високого рівня, а й патріотами своєї Батьківщини.

Оксана БОЯРЧУК

✓ Лист

ОЛІМПІАДА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЛЬЩІ

Вельмишановний Георгію Васильовичу!

Я хотів би подякувати за те, що за ініціативою Міжнародної Кадрової Академії та Міжрегіональної Академії управління персоналом у Києві вже вчетверте міністр освіти і науки України признає мене головою журі Всеукраїнської олімпіади з польської мови і культури. Я дуже радий, що кількість студентів, які беруть участь у цьому заході постійно зростає. Я завжди хотів, щоб моя країна також організувала таку олімпіаду в Польщі. І хочу

поінформувати вас, що міністр народної освіти і спорту заважав мою інформацію. І у першій половині академічного 2005/2006 року. Фонд інновацій і Вища суспільно-економічна школа у Варшаві організують загальнопольську студентську олімпіаду з української мови і культури. Підготовчі етапи відбуватимуться у польських вищих навчальних закладах упродовж листопада — грудня 2005 року. А сама олімпіада — у січні 2006 року.

З повагою
Войцех ПОМИКАЛО

✓ Олімпіада

ШКІЛЬНІ ЗНАННЯ ВІДЧИНЯЮТЬ ДВЕРІ ДО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Наприкінці квітня у Міжрегіональній Академії управління персоналом відбулася загальноукраїнська шкільна олімпіада з базових дисциплін для учнів 9-х та 11-х класів. Проводили та організовували олімпіаду департамент довузівської підготовки МАУП та інститути Академії. Серед переможців освітнього змагання — представники з усіх регіонів України. Отож у змаганнях з

правознавства перше місце посіла Ірина Ходяківська (учениця 11 класу ЗОШ №5 Умані), друге місце здобули Аліна Подольняк (учениця 11 класу ЗОШ с.Танське Черкаської області) та Анна Лизун (учениця 9 класу СЗШ №290 Києва), третє місце розділили Анна Гиря (учениця 11 класу гімназії №6 Полтави), Євген Харитонюк (учень 11 класу міської гімназії Умані) та Вікторія Косаренко (учени-

ця 11 класу ЗОШ смт. Мала Дівиця Чернігівської області).

Кращими математиками виявилися Яна Козіброда (учениця 11 класу Ліцею МАУП Києва), яка посіла перше місце; Анна Демченко (учениця 11 класу ЗОШ №5 Умані) та Євгенія Гресь (учениця 9 класу гімназії №32 Києва), які розділили другу сходинку переможців.

У олімпіаді з англійської мови на пер-

шому місці Ганна Закрюва (учениця 11 класу гімназії №9 Симферополя), на другому — Зоряна Деревецька (учениця 11 класу гімназії школи-інтернату м. Терещівки Тернопільської області), на третьому — Людмила Панченко (учениця 11 класу гімназії №1 с. Бодаква Полтавської області) та Марина Павленко (учениця 11 класу ССЗШ №257 Києва).

Кращим юним істориком визнано Лесю Данилюк (учениця 11 класу СЗШ №214 Києва).

До речі, переможці олімпіади будуть зараховані на навчання до Академії без вступних іспитів та зі зниклою в оплаті за навчання.

УВАГА! АКЦІЯ!

Передплати газету
«Персонал Плюс» та виграй:
телевізор, DVD програвач, аудіомагнітофон

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 06896

Крок перший.

З квітня по червень 2005 р. передплати газету «Персонал Плюс» до кінця 2005 року, але не менш ніж на 6 місяців. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку «Укрпошта» або в передплатному агентстві.

Крок другий.

До 15 червня 2005 року надіслати копію передплатної квитанції. Наша адреса: 03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2 (для відділу реалізації).

Тел./факс: (044) 490-95-18, тел.: (044) 490-95-17
На конверті або факсі обов'язково вказати контактний номер телефону та зробити примітку «Акція».

Крок третій.

Для отримання призу переможець повинен пред'явити оригінал сплаченої передплатної квитанції на газету «Персонал Плюс», паспорт та ідентифікаційний код.

Додаткова інформація:
В акції беруть участь громадяни України не молодше 18 років, за винятком передплатників, які передплатили до початку проведення акції (термін проведення акції квітень — червень 2005 р.).
Розіграш відбудеться 2 вересня 2005 р. в МАУП.
Результати розіграшу будуть опубліковані в газеті «Персонал Плюс» №36 від 7 вересня 2005 р.

Відзнаки

НАГОРОДА ЗА ВІДРОДЖЕННЯ ДУХОВНОСТІ В УКРАЇНІ

За заслуги у відродженні духовності в Україні та утвердження Помісної Української Православної Церкви Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет нагородив виконавчого директора Конфедерації недержавних закладів освіти України, кандидата політичних наук Оксану Рублюк Орденем Святої великомучениці Варвари.

Конференція

МОЛОДЬ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Уже стало традицією щовесни в Інституті соціальних наук Міжрегіональної Академії управління персоналом проводити студентські науково-практичні конференції з психології.

Не став винятком і 2005-й. Тим паче, що Помаганцева революція, в якій велику активність виявила наша молодь, спрямування нової влади на побудову демократичного, гуманного суспільства в Україні поставили перед молодими багато психологічних проблем. Це і специфіка міжособистісної взаємодії в молодіжному середовищі, і особистісне самовизначення молоді, і психологічні проблеми попередження та подолання асоціальної та анти-соціальної поведінки тощо.

Всеукраїнську студентську науково-практичну конференцію «Молодь у сучасному суспільстві: психологічні проблеми» організувала кафедра психології. Ця тема зацікавила багатьох студентів різних навчальних закладів, зокрема Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова (Київ), Інституту пожежної безпеки МВС України (Львів), Аграрного університету (Умань), Юридичного інституту МВС (Львів), Національного торговельно-економічного університету (Київ), Автомобільно-дорожного інституту Національного університету (Донецьк), Військового інституту (Житомир), Державної медичної академії (Івано-Франківськ), Національної Академії державної податкової служби України, Навчально-наукового інституту підготовки слідових і криміналістичних національної академії внутрішніх справ України.

З вітальним словом перед студентами виступили ректор МАУП, професор Микола Головатий, директор Інституту соціальних наук, професор Віталій Гайченко та завідувач кафедри психології доктор психологічних наук Наум Коломійський.

Пленарне засідання визначило широкий діапазон доповідей: змістовно й аргументовано розглянуто сприйняття студентською молоддю Помаганцевої революції (Журавська

Г.); психологічні особливості формування правових цінностей у молоді (Кошар С.); фактори виникнення психологічної залежності у підлітків від віртуально-інформаційного середовища (Вакуліч Т.), гендерні особливості психологічної готовності студентів — майбутніх вчителів початкових класів до розвитку креативності в молодших школярів (Фадеев В.), соціально-психологічні проблеми адаптації молодих артистів у театральному колективі (Шопша О.), проблеми професійно-психологічного відбору у сфері Збройних Сил України (Гончарук М.), особливості впливу групи на поведінку підлітків у кризових ситуаціях (Жаюк І.), соціально-психологічні особливості вивчення іноземної мови студентами немовних спеціальностей (Редзюк І.) тощо.

Матеріал підготовлено кафедрою психології МАУП

Диспут

ПРАВОВА КУЛЬТУРА

і її роль у розбудові незалежної України

Кардинальні зміни в житті суспільства завжди призводять до значних перетворень не тільки в його організації, а й у свідомості кожної людини. Такі перетворення потребують реального дослідження та координації. Ця причина зумовила зростання інтересу до проблем правової культури в нашій державі.

Враховуючи надзвичайну актуальність правової культури суспільства, громадян в цілому та студентів-юристів, за сприяння деканату Інституту права ім. князя Володимира Великого відбувся диспут «Роль правової культури в розбудові незалежної України».

Відкрив диспут і виступив з доповіддю декан факультету стаціонарних форм навчання Інституту права, кандидат юридичних наук, професор Андрій Голоченко. Він охарактеризував загальний стан теоретичної розробки про-

блеми, зупинився на окремих теоретичних питаннях, пов'язаних зі станом правової культури молоді і студентів Інституту. З великим інтересом учасники диспуту заслушали повідомлення декана про результати соціально-правового дослідження правової свідомості студентів-юристів Інституту, здійсненого шляхом анкетного опитування майбутніх фахівців-юристів.

Під час зібрання було розглянуто питання про поняття правової культури і правосвідомості, взаємозв'язок правової культури з нормами моралі та іншими соціальними регуляторами. Студенти отримали кваліфіковані відповіді на такі дискусійні питання, як професійна культура юриста, чи існує українська національна правова культура, специфіка правосвідомості студентів-юристів та інші. Значну

увагу було приділено функціям правової культури, аналізу її структури тощо. Було висловлено побажання продовжити обговорення правової культури на студентських конференціях та круглих столах. Змістовними і цікавими були виступи студентів Олександра Глуховецького, Наталії Перепелиці, Ірини Махлай, Антона Нарожного, Наталії Поди, Олександра Марченка, Володимира Потьомкіна. Юні фахівці досить конструктивно, спираючись на праці відомих вчених-юристів та юридичну практику, обґрунтували величезну роль правової культури в розбудові незалежної України.

Олена МАКЕЄВА,
заступник декана з
виховної роботи
Інституту права
імені Володимира
Великого МАУП

Зустрічі

Сулейман Абу Діаб:

«УКРАЇНА — ЦЕ КРАСИВА І БАГАТА НАРЕЧЕНА»

Кожна країна цікава своєю історією і культурою. Минулого тижня студентам Міжрегіональної Академії управління персоналом пошалося поспілкуватися з Послом Сирії в Україні Сулейманом Абу Діабом та представником сирійсько-арабської партії Albass («Відродження») Мухамедом Заїдео. Зустріч було присвячено Дню Незалежності Сирії, яку сирійці святкують 17 квітня. Пан Сулейман із задоволенням розповідав про свою країну та відповідав на численні запитання студентів.

Розпочав свою розповідь Сулейман Абу Діаб з вислову, який зацікавив усіх присутніх. Вислів належав одному французу, який займався вивченням сирійської історії: «У кожної культурної людини є дві батьківщини — своя і Сирія». Пан Посол пояснив цю фразу так:

«Чотири століття Сирія охоплювала територію Лівану, Палестину, Йорданію і більшу частину Іраку. На жаль, нинішні кордони Сирії утворилися внаслідок Першої Світової війни. Тоді Франція і Англія мали домовленість, згідно з якою до Англії відійшла Палестина, Франція ж забрала Сирію і Ліван. Тобто наші землі розділили насильно. І нині, якщо жителі цих країн мають бажання об'єднатися, це йде історичне право. Тому, розповідаючи про історію і культуру моєї країни, я маю на увазі всі ті землі, які належали Сирії багато століть — єдині неподільні. Коли говоримо про Сирію як колиську цивілізацію маємо на увазі весь регіон».

Є багато речей, якими пишається наш народ. Коли 1987 року ми вперше відправили космонавта підкоряти простори Космосу, то дали йому чо-

тири речі: землю Дамаску, адже Дамаск — найстародавніша столиця світу, який вже сім тисяч років; алфавіт, адже найпершу писемність було знайдено саме на нашій землі; пшеницю, яку також знайшли саме на території Сирії і яка датується 8 тисячами років; дамаскську сталь, яка й донині залишається таємницею для науковців.

До речі, саме на горі Дамаску є печера, у якій Каїн убив свого брата Авеля. Цікаво, що на відстані близько 100 км від Дамаску є амфітеатр, у якому поміщається 15 тисяч чоловік. З будь-якого місця у цьому театрі однаково добре чути, неначе сидиш у першому ряду. Тобто, ви розумієте, що Сирія дуже цікава і багата країна».

17 квітня Сирія відзначила День Незалежності, яку здобула 1946 року. Це був день, коли останній французький солдат залишив країну.

«За легендою, наша богиня Аштар — щоріку навесні святкувала повернення свого коханого Дуная з підземного світу. Святкування починалося 21 березня і завершувалося 17 квітня. Цей період називали періодом відродження, весни. Тож не випадково день незалежності Сирії ми святкуємо саме 17 квітня».

«Про історію моєї батьківщини можна розповідати багато цікавих речей, однак поговоримо про сучасність. Територія Сирії займає 180 тисяч кв. км, населення — 18 мільйонів. Коли я народився, Сирія мала лише три мільйони жителів, лише за 50 років населення збільшилося на 15 мільйонів».

Розповідав пан Сулейман і про жінок права у країні, що було не менш цікаво. «У Конституції Сирії жінка

рівноправна з чоловіком в усьому. Вона має право на все. Нині у Сирії відсоток освічених, розумних жінок дуже високий. У парламенті Сирії більш як 20 відсотків жінок. Є жінки-політи, жінки-міністри, лікарі, викладачі, професори», — зазначив Посол.

«За словами пана Сулеймана, навчання у Сирії обов'язкове й безплатне. Спочатку діти шести років навчаються у початковій школі, потім три роки здобувають середню освіту, і через три роки отримують ступінь бакалавра. Аби вступити до університету, абітурієнтам необхідно написати письмову роботу, за результатами якої їх запрошують до того чи іншого навчального закладу. У Сирії три державних і 12 недержавних закладів освіти. До речі, за місце в університеті студент платить 70 центів за місяць».

«Сирія — сільськогосподарська країна, — зауважив Посол. — Кожен сирієць щодня отримує 70 кг фруктів. Ми вирощуємо якісну пшеницю. Однак головна сільськогосподарська культура — бавовна. Сирія посідає шосте місце у світі з виробництва бавовни та четверте — з вирощування оливковий олії».

Наші відносини з Україною дуже тісні і братерські. Сирія з радістю приймає українських студентів. Тут велика українська діаспора. Україну можна порівняти з нацією: красива, багата. Нам дуже хотілося б і надалі мати такого партнера», — зазначив пан Сулейман, завершуючи свій виступ.

**МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (МАУП)**
Акредитована за вищим IV освітньо-кваліфікаційним рівнем Міністерством освіти і науки України.

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЕРШУ ТА ДРУГУ ВИЩУ ОСВІТУ:

- МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ
- МЕНЕДЖМЕНТ ЗОВНІШНЬО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ І ЕКОНОМІКА ПРАЦІ
- ПРАВОВИЗНАВСТВО
- ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ
- ФІНАНСИ
- БАНКІВСЬКА СПРАВА
- ОБЛІК І АУДИТ
- МАРКЕТИНГ
- СОЦІОЛОГІЯ
- СОЦІАЛЬНА РОБОТА
- СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА
- ПСИХОЛОГІЯ (в т.ч. медична)
- ПОЛІТОЛОГІЯ
- ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ
- ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА
- ПЕРЕКЛАД (англійська/німецька)
- МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ
- КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ДЕРЖАВНИЙ ДИПЛОМ: • молодший спеціаліст • бакалавр
• спеціаліст • спеціаліст перепідготовки • магістр

Форми навчання: ДЕННА, ВЕЧІРНЯ, ЗАОЧНА, ДИСТАНЦІЙНА (в т.ч. за допомогою Internet-технологій).

Військова кафедра: підготовка офіцерів запасу та менеджерів оборонної сфери. Забезпечення підручниками.

МОЖЛИВЕ НАВЧАННЯ З ПЛАТОЮ В РОЗСТРОЧКУ
• без застави • термін погашення — до 10 років

МАУП є членом Міжнародної асоціації університетів, Європейської мережі університетів безперервної освіти, Інституту міжнародної освіти (США).

Зарховуються без іспитів випускники Підготовчого відділення та Ліцею МАУП — на I курс, коледжів та технікумів — на II — III курс, бакалавратів — на IV — V курс.

03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП
(044) 490-95-05, 494-47-47
iapm@iapm.edu.ua, www.iapm.edu.ua

**З 23.04 до 29.04.2005 р. знижка 10 %
День відкритих дверей — 23 КВІТНЯ об 11.00**

Ф.СП-1

Державний комітет зв'язку та інформації України

АБОНЕМЕНТ На газету 06896

(індекс видання)

Персонал Плюс

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Куди: (поштовий індекс)

Кому:

ДОСТАВНА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ

На газету 06896

Персонал Плюс

Вартість: передплата _____ грн. _____ коп. Кількість копій: _____

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Поштовий індекс: місто: село: район: буд. корп. кв. вулиця:

прізвище, ініціали

УВАГА! АКЦІЯ!

Передплати журнал
„ПЕРСОНАЛ”
та отримай
гарантований ПРИЗ!

Умови акції:

Крок перший

Від квітня до червня 2005 року передплати журнал «Персонал» до кінця 2005 року, а не менш як на 6 місяців. Передплату можна оформити в будь-якому передплатному агентстві або у відділеннях зв'язку «Укрпошта».

Крок другий

До 15 червня 2005 року надішли копію передплатної квитанції до редакції.
Наша адреса: 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2 (відділ реалізації).
Тел./факс: (044) 490-95-18, тел.: (044) 490-95-17.
На конверті або факсі обов'язково зазначити контактний номер телефону та зробити позначку «Приз».

Крок третій

Призи буде надіслано поштою до 15 вересня 2005 року.
Приз також можна отримати в редакції до 1 вересня 2005 року.
При собі мати оригінал сплаченої передплатної квитанції на журнал «Персонал».
Адреса редакції: 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, корпус 18, кімн. 19 (відділ реалізації).

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 09881

Автошкола МАУП

Здійснює набір на курси за програмою підготовки водія автомобілів (легкові автомобілі, таксі та автофургони), категорія «В»

У програмі навчання:
Будова та експлуатація автомобіля
Правила дорожнього руху
Основи керування автомобілем і безпека дорожнього руху
Водіння автомобіля

Термін навчання:
2,5 – 3 місяці.

Форми навчання:
Денна, вечірня, групи вихідного дня

Адреса автошколи:
03039 м. Київ, вул. Фрометівська, 2, корп. 20.
(приймальна комісія Автошколи МАУП)
тел.: 250-94-44, 490-95-05.
П/Р 26004300289901
В АКБ «ТАС-Комерцбанк», м. Київ,
МФО 300164, ЄДРПОУ 00127522, МАУП

**„Черемош”
Гостинний Двір**

Запрошує провести відпочинок у Карпатах (Яремча)

Пропонуємо до Ваших послуг:
— одно-двокімнатні (2-3-х місні) номери зі зручностями;
— бар-ресторан „Черемош” (на 32 місця);
— колиба (на 30 місць);
— сауна (на дровах);
— басейн;
— більярдний зал з камином;
— катання на підвісній канатній дорозі;
— парковка для автомобілів.

Вартість:
— проживання від 80 грн. за добу;
— харчування (триразове) від 43 грн.
Ціни дійсні на рідень-сень.

Довжина гірськолижних трас
від 50 м до 1000 м
В радіусі 500 м знаходяться
11 підприємств

НАША АДРЕСА:
Івано-Франківська обл.,
м. Яремча, с. Яблуниця
тел. 8(03434) 3-64-92

ПРИЄМНОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ!

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ОСВІТНІЙ ТЕРМІН
ПЕРСОНАЛ
ПЛЮС

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ —
АТЗТ Міжрегіональна Академія
управління персоналом
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Україна 03039, Київ,
вул. Фрометівська, 2, МАУП,
«Персонал Плюс».
Тел.: (044)490-95-19
e-mail: pplus@iapm.edu.ua

Рестраційне свідоцтво КВ № 6562
від 1.10.2002
Підписано до друку 26.04.2005
Зам.
Наклад — 76 000 прим.
Друкарня «Інтерекспресдрук»
03134 Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Головна редакція
періодичних видань МАУП
Шеф-редактор
Юрій БОЦДІАР
Головний редактор
«Персонал Плюс»
Юлія КОСИНСЬКА
Погляди авторів можуть не збігатися
з позицією редакції